

EDUKACJA WCZESNOSZKOLNA

Podstawa programowa
w Reformie26. Kompas Jutra

Poradnik

Autorki

Małgorzata Żytka, Joanna Dobkowska

Redakcja merytoryczna

Wydział Kształcenia Ogólnego i Kompetencji Cyfrowych

Marzena Murawska

Redakcja i korekta językowa

Aleksandra Kowalczyk-Pryczkowska

Projekt okładki i layout

Agnieszka Orłowska

Redakcja techniczna i skład

Kapitałka Krystyna Szych

Warszawa 2026

Wydanie 1

978-83-68584-56-1

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach licencji Creative Commons

Uznanie Autorstwa – Użycie Niekommercyjne (CC BY-NC 4.0).

Ośrodek Rozwoju Edukacji

Aleje Ujazdowskie 28

00-478 Warszawa

tel. 22 345 37 00

Spis treści

1.	Wstęp – filozofia i zmiana paradygmatu	4
2.	Cele i kompetencje – architektura rozwoju	5
2.1.	Kompetencje fundamentalne – niezbędne minimum	6
2.2.	Kompetencje przekrojowe – wsparcie rozwoju	8
2.3.	Sprawczość	10
3.	Wybrane strategie i metody pracy w poszczególnych obszarach	10
3.1.	Edukacja polonistyczna	10
3.2.	Edukacja matematyczna	11
3.3.	Edukacja społeczna	12
3.4.	Edukacja przyrodnicza	13
3.5.	Edukacja artystyczna (plastyka, muzyka, teatr)	14
3.6.	Edukacja techniczna i informatyczna	14
4.	Doświadczenia edukacyjne	15
5.	Środowisko jako „trzeci nauczyciel”	16
6.	Ocenianie – zmiana funkcji i formy	17
7.	Podsumowanie – miara sukcesu	18
8.	Obawy nauczycieli związane z wdrażaniem nowej podstawy programowej ...	18
	Załącznik. Dodatkowy materiał dla nauczycieli konsultantów i doradców metodycznych	20
	Reforma26. Kompas Jutra. Podstawa programowa kształcenia ogólnego. I etap edukacyjny (klasy I–III) – edukacja wczesnoszkolna	25

1. Wstęp – filozofia i zmiana paradygmatu

Nowa podstawa programowa¹ to nie tylko aktualizacja treści, ale przede wszystkim fundamentalna zmiana filozofii nauczania, wywodząca się z **konstruktywizmu** – założenia, że dzieci nie są biernymi odbiorcami wiedzy, lecz jej aktywnymi twórcami. Uczą się poprzez działanie, doświadczanie, interakcje społeczne i rozwiązywanie problemów. Ważnym pojęciem nowej podstawy programowej jest **integracja**, rozumiana nie jako powierzchowne łączenie tematów (korelacja), lecz jako badanie problemów z różnych perspektyw. Oznacza to, że choć naszym celem nie przestaje być przyswojenie przez dzieci wiedzy, to musimy się skupić na rozwijaniu **kompetencji fundamentalnych i przekrojowych**, które pozwolą uczniom odnaleźć się w dynamicznie zmieniającej się rzeczywistości.

Najważniejsze zmiany w nowej podstawie programowej w stosunku do poprzedniej wersji dokumentu

- **Od encyklopedyzmu do funkcjonalizmu** – wiedza nie jest celem samym w sobie, lecz narzędziem. Nie „uczymy o języku” – „uczymy używać języka”. Nie uczymy definicji, ale rozumienia zjawisk.
- **Od korelacji do integracji** – odchodzimy od sztucznego łączenia przedmiotów (np. liczenia kasztanów na matematyce tylko dlatego, że jest jesień). Działania edukacyjne dokonują się w ośmiu obszarach edukacyjnych, które wzajemnie się przenikają. Spoiwem tych działań jest **problem badawczy** lub **pytanie badawcze**, a nie wspólny temat zajęć. Na przykład pytanie „Jak zwierzęta radzą sobie z zimnem?” naturalnie łączy przyrodę z techniką, matematyką i edukacją polonistyczną.
- **Kompetencje przekrojowe jako spoiwo** – kompetencje poznawcze (krytyczne i kreatywne myślenie, rozwiązywanie problemów), społeczne (współpraca, dbanie o innych) i osobiste (kierowanie sobą, dbanie o siebie) nie są rozwijane w toku osobnych lekcji. Kształcimy je w naturalny sposób za pomocą **zintegrowanych działań**. Uczniowie nabywają tych kompetencji podczas realizacji projektów, pracy badawczej, rozwiązywania złożonych problemów czy rozmowy o przeczytanych tekstach.

¹ Wprowadzona Rozporządzeniem Ministra Edukacji z dnia 11 marca 2026 r. w sprawie podstawy programowej wychowania przedszkolnego oraz podstawy programowej kształcenia ogólnego dla szkoły podstawowej, w tym dla uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym lub znacznym (Dz. U. 2026 poz. 378).

- **Kompetencje fundamentalne bez granic przedmiotowych** – kompetencje językowe, matematyczne i cyfrowe traktujemy jako uniwersalne narzędzia poznawcze, a nie jako domenę pojedynczych edukacji. Rozwijamy je **w ramach wszystkich działań** – uczeń używa matematyki do opisu zjawisk przyrodniczych, języka do ekspresji w sztuce, a narzędzi cyfrowych do weryfikacji informacji w projekcie społecznym.
- **Uczenie się przez doświadczanie** – priorytetem stają się eksperymenty, obserwacje terenowe i posługiwanie się konkretami (zwłaszcza w matematyce i przyrodzie).
- **Od „gotowości dziecka” do „gotowości szkoły”** – szkoła i metody pracy są elastycznie dostosowywane do zróżnicowanych potrzeb rozwojowych uczniów. Winny korzystać z ich indywidualnego potencjału.
- **Sprawczość** – uczeń ma poczucie wpływu – jest podmiotem, który współdecyduje o procesie uczenia się, planuje zadania i bierze za nie odpowiedzialność. Nauczyciel wchodzi w rolę organizatora środowiska uczenia się i przewodnika, rezygnuje z roli jedyne go źródła wiedzy.
- **Podejście rozwojowe** – akceptacja błędu jako naturalnego etapu nauki („jeszcze nie wiem”). Przejście od oceniania sumującego do oceniania jako wspierania procesu uczenia się.

2. Cele i kompetencje – architektura rozwoju

W podstawie programowej wyróżniono osiem głównych celów:

1. Zdobywanie wiedzy i umiejętności umożliwiających aktywne poznawanie i budowanie podstaw rozumienia świata.
2. Rozwijanie krytycznego myślenia i refleksji nad własnym działaniem.
3. Rozwijanie samodzielności, kreatywności i wytrwałości w myśleniu, ekspresji i działaniu.
4. Rozwijanie kompetencji komunikacyjnych i kompetencji społecznych w oparciu o szacunek i zaufanie do innych.
5. Rozwijanie poczucia własnej wartości i motywacji do uczenia się zgodnie z indywidualnymi predyspozycjami.

6. Rozwijanie poczucia przynależności do wspólnoty lokalnej i narodowej oraz dumy z ich wartościowych tradycji, kultury i historii.
7. Rozwijanie empatii i szacunku dla istot żywych oraz odpowiedzialności za środowisko przyrodnicze.
8. Rozwijanie kompetencji dbania o siebie, w tym o zdrowie fizyczne i psychiczne oraz bezpieczeństwo własne i innych.

Cele te wykraczają poza sumę wiedzy i umiejętności z poszczególnych edukacji. Ich realizacja jest możliwa dzięki rozwijaniu u uczniów **kompetencji fundamentalnych i przekrojowych**, stanowiących niezbędny fundament dalszego uczenia się i funkcjonowania w świecie. Oznacza to **podejście kompetencyjne** – koncentrujemy się na wymienionych kompetencjach zamiast na liście odizolowanych od nich osiągnięć.

2.1. Kompetencje fundamentalne – niezbędne minimum

Kompetencje fundamentalne stanowią bazę, bez której dalsza edukacja jest niemożliwa. Należy je przy tym traktować jako narzędzia do poznawania świata, a nie jako cel sam w sobie.

Do kompetencji fundamentalnych zalicza się:

- **kompetencje językowe** – umożliwiają one swobodne komunikowanie się w mowie i piśmie oraz rozumienie tekstów. Kompetencje te można rozwijać poprzez:
 - **pracę z autentycznymi tekstami kultury**, a nie tylko z tekstami opracowanymi na potrzeby wprowadzania kolejnych liter w podręcznikach, które często są banalne i skupiają się na technicznych aspektach czytania. Znaczenia nabiera **model tekstocentryczny** – refleksja nad językiem wynika z kontaktu z żywym tekstem kultury (książką, przedstawieniem, filmem), a nie z izolowanych ćwiczeń gramatycznych;
 - **tworzenie wypowiedzi dla realnych odbiorców**, np. artykułów do gazetki klasowej, zaproszeń, listów;
 - **wspieranie twórczych działań językowych**, takich jak zabawy słowotwórcze, tworzenie poezji, opowiadań, książek;
 - **grupowe formy pracy w ramach uczenia się kooperacyjnego**, integrujące mówienie, słuchanie, czytanie i pisanie w każdym obszarze edukacji;

- **kompetencje matematyczne** – pozwalają one odkryć i opisać relacje, prawidłowości, porządek wśród przedmiotów i zjawisk oraz ich liczbę i przestrzenny układ, a także tworzyć uogólnienia, które mają swoje źródło w obserwacji świata. Można je rozwijać poprzez:
 - **tworzenie warunków do badania i opisywania świata w wymiarze ilościowym i przestrzennym** – stwarzanie takich sytuacji edukacyjnych, które umożliwiają dzieciom liczenie, mierzenie, porównywanie, klasyfikowanie i porządkowanie obiektów. Dodawanie, odejmowanie, mnożenie czy dzielenie to pomocnicze umiejętności umożliwiające wykonywanie wymienionych czynności;
 - **podejmowanie różnorodnych aktywności matematycznych w praktycznym kontekście** (np. w ramach edukacji finansowej, architektonicznej i społecznej);
 - **posługiwanie się przedmiotami, które sprzyjają tworzeniu modeli matematycznych**, ułatwiają wykonywanie obliczeń i wzmacniają kształtowanie intuicji geometrycznych (np. liczmanami czy klockami);
 - **wspieranie różnych strategii rozwiązywania zadań;**
 - **analizę błędów jako okazję do zrozumienia toku myślenia ucznia;**
- **kompetencje cyfrowe** – obejmują one bezpieczne, odpowiedzialne i celowe używanie technologii, w tym higienę cyfrową. Kompetencje te można rozwijać poprzez:
 - „**informatykę bez prądu**”: gry logiczne, kodowanie na dywanie;
 - **twórcze**, a nie odtwórcze **wykorzystywanie technologii** (np. nagrywanie dźwięków, robienie zdjęć do projektów);
 - **naukę higieny pracy z ekranem;**
 - **naukę krytycznej weryfikacji informacji z sieci;**
- **kompetencje ruchowe** – alfabet ruchowy – oznaczają one budowanie nawyku zachowywania sprawności fizycznej przez całe życie. Do rozwoju tych kompetencji można wykorzystać:
 - **zabawy bez rywalizacji;**
 - **różnicowanie zadań** (np. na zadania lokomocyjne, z przyborami, równoważne);
 - **aktywne przerwy śródlekcyjne;**
 - integrowanie ruchu z nauką (np. matematyka w ruchu);
 - edukację outdoorową – zajęcia w terenie.

2.2. Kompetencje przekrojowe – wsparcie rozwoju

Kompetencje przekrojowe decydują o sukcesie życiowym i edukacyjnym ucznia. Spajają edukację i są rozwijane w wielu obszarach. Należą do nich kompetencje: poznawcze, społeczne i osobiste oraz sprawczość.

2.2.1. Kompetencje poznawcze

Do kompetencji poznawczych zaliczamy:

- **krytyczne myślenie**, czyli umiejętność weryfikacji i falsyfikacji informacji, odróżniania faktów od opinii. Można je rozwijać przez:
 - **analizę źródeł** (porównywanie informacji z różnych tekstów);
 - **zadawanie pytań** („Skąd to wiesz?”, „Dlaczego tak myślisz?”);
 - **eksperymenty przyrodnicze ze stawianiem i weryfikacją hipotez**;
- **kreatywne myślenie**, polegające na tworzeniu nowych, oryginalnych rozwiązań, proponowaniu własnych pomysłów. Można je rozwijać za pomocą:
 - **zadań twórczych i uruchamiających wyobraźnię**, np. tworzenie oryginalnych rozwiązań i zastosowań wiedzy w sytuacjach typowych i nietypowych, tworzenie prac artystycznych;
 - **pozostawienie swobody w doborze materiałów i technik** w ekspresji artystycznej;
 - **burzy mózgów**;
 - **myślenia pytaniami** („Co by było, gdyby...?”).
- **rozwiązywanie problemów** na podstawie procesu: analiza → strategia → weryfikacja. Kompetencję tę można rozwijać za pomocą:
 - **metody projektu badawczego**;
 - **stosowania zadań otwartych** w matematyce;
 - **tworzenia własnych strategii działania, projektowania i konstruowania obiektów**;
 - **podejścia STEAM** (łączenia inżynierii ze sztuką i nauką);
 - **zgody na popełnianie błędów i szukanie alternatywnych rozwiązań**.

2.2.2. Kompetencje społeczne

W kompetencjach społecznych mieszczą się:

- **współpraca**, czyli budowanie relacji i korzystanie z nich podczas realizacji celów, negocjacje, wspólne podejmowanie decyzji, podział ról i wzajemne wsparcie w wykonywaniu zadań. Umiejętność tę można rozwijać przez:
 - **uczenie się kooperacyjne**, np. metodą Jigsaw/puzzli, tworzenie stacji zadaniowych;
 - **wspólne ustalanie zasad** (kontrakt klasowy);
 - **projekty grupowe** wymagające podziału ról;
- **komunikacja** rozumiana jako wyrażanie własnych potrzeb i aktywne słuchanie. Umiejętność tę można rozwijać za pomocą:
 - organizowania regularnego „**Czasu w kręgu**”, rozwijającego empatię i asertywność;
 - **tworzenia komunikatów typu „Ja”**;
 - **technik dramowych** i odgrywania ról;
 - **mediacji rówieśniczych** w sytuacjach konfliktowych.

2.2.3. Kompetencje osobiste

Należą do nich:

- **samoregulacja**, oznaczająca zarządzanie emocjami i planowanie własnej pracy. Można ją rozwijać dzięki:
 - wyposażeniu sali lekcyjnej w **kącik wyciszenia**;
 - **stosowaniu pomocy wizualnych**, np. „termometru uczuć”;
 - **naucze planowania etapów pracy** w dłuższych zadaniach, dzielenie dużych zadań na mniejsze części;
- **dbanie o siebie**, czyli dbanie o dobrostan, asertywność, radzenie sobie ze stresem. Tę umiejętność można rozwijać, stosując:
 - **aktywności służące rozpoznawaniu i nazywaniu swoich mocnych stron**, np. „drzewo sukcesów”;
 - **trening asertywności** (mówienie „nie” w określonych sytuacjach);
 - **docenianie wysiłku, a nie tylko efektu** (budowanie odporności psychicznej).

2.3. Sprawczość

Sprawczość to kompetencja, którą można rozwijać poprzez:

- **korzystanie z błędu w uczeniu się** (podejście „jeszcze nie wiem”, zamiast „nie wiem”);
- trening wytrwałości i ćwiczeniu działań w ramach procesu,
- **udział w tworzeniu klasowej społeczności przez każdego ucznia** (wspólne ustalanie celów, reguł, planów, demokratyczne podejmowanie decyzji, negocjowanie zasad),
- **umożliwienie dokonywania przez dzieci autonomicznych wyborów** (samodzielny wybór lektury, sposobu wykonania zadania, strategii rozwiązania problemu).

3. Wybrane strategie i metody pracy w poszczególnych obszarach

3.1. Edukacja polonistyczna

Cele: język jako narzędzie komunikacji i poznawania świata oraz czerpania przyjemności z odbioru tekstów kultury.

Główne założenia:

1. **Fundamentalne znaczenie kompetencji komunikacyjnych** – rozwój umiejętności, takich jak aktywne słuchanie i wyrażanie opinii, rozpoznawanie intencji rozmówcy oraz wyrażanie opinii z szacunkiem, jest kluczowy dla kształtowania postawy odpowiedzialności, otwartości na dialog i funkcjonowania w społeczeństwie.
2. **Zróżnicowanie tekstów do pracy na lekcji** – nauka koncentruje się na pracy ze zróżnicowanymi tekstami (odbiór i tworzenie), a wiedza o języku zdobywana jest poprzez praktykę i analizę przykładów.
3. **Integracyjna i poznawcza rola języka** – język służy jako narzędzie poznawania świata i rozwoju myślenia. Łączy edukację polonistyczną z innymi dziedzinami wiedzy, co umożliwia wspólne działanie i zrozumienie treści z różnych obszarów.
4. **Budowanie relacji i kompetencji społecznych** – kształcenie językowe wspiera empatię, aktywne słuchanie i wzajemny szacunek, co jest niezbędne do współpracy w grupie.

5. **Funkcjonalne podejście do nauczania języka** – gramatyka i ortografia są traktowane jako środki do skutecznej komunikacji, a nie jako cel sam w sobie (zasada: minimum teorii – maksimum użycia).

Przykłady strategii, metod, technik: modelowanie przez nauczyciela poprawnej i etycznej komunikacji, zróżnicowanie metod nauki czytania i pisania, w tym rozwojowe podejście do pisania, stosowanie dramy, debaty i dyskusji, storytelling, metody przekładu intersemiotycznego,

3.2. Edukacja matematyczna

Cele: rozwijanie myślenia, odkrywanie matematycznych zasad, dostrzeganie prawidłowości, stosowanie własnych strategii rozwiązywania zadań.

Główne założenia:

1. **Uczenie się przez odkrywanie i działanie** – wspieranie rozumienia pojęć matematycznych i budowanie intuicji geometrycznych poprzez aktywności związane z doświadczeniami praktycznymi, takimi jak liczenie i mierzenie (długości, masy, objętości, czasu, temperatury itp.), klasyfikowanie, porównywanie, badanie właściwości obiektów, budowanie i przekształcanie oraz rozwiązywanie problemów z wykorzystaniem własnych strategii.
2. **Modelowanie sytuacji matematycznych** – rozumienie matematyki wymaga budowania modeli, wizualizacji i manipulowania elementami w praktycznym kontekście. Elementy mogą być konkretne (liczmany, klocki, żetony, monety, inne obiekty materialne oraz przyrządy, np. waga, termometr) lub wizualne (rysunki, schematy, piktogramy, szkice, różne formy komunikacji graficznej tworzone przez dzieci). Zasada „od konkretnego do myślenia abstrakcyjnego”.
3. **Komunikacja** – komunikacja w edukacji matematycznej ma szczególne znaczenie, ponieważ służy wyjaśnianiu strategii rozwiązywania zadań, argumentowaniu, przekonywaniu innych do własnego rozwiązania, dyskusji na temat błędów, zadawaniu pytań, uczeniu się w interakcjach z rówieśnikami.
4. **Budowanie rozumienia we współpracy** – zachęcanie do pracy w parach, grupach, dzielenie się pomysłami i sposobami rozwiązania zadań, szacowanie uzyskanych wyników, porównywanie rozwiązań, tworzenie zadań problemowych, zagadek matematycznych dla kolegów i koleżanek z klasy.

5. **Wspieranie motywacji i zainteresowania matematyką** – stawianie dzieciom wyzwań, docenianie i respektowanie ich pomysłów oraz zastosowanych strategii rozwiązań, wykorzystywanie zdobytych kompetencji w praktycznym kontekście, zwłaszcza w obszarze aktywności finansowej i ekonomicznej.

Przykłady strategii, metod, technik: rozwiązywanie różnych typów zadań (np. z brakującymi danymi, z nadmiarem danych, ze sprzecznymi informacjami), stosowanie opowiadań (narracji) o treściach matematycznych, wykorzystywanie kalendarza, przepisów, instrukcji, rozkładu jazdy, paragonów, gazetek sklepowych z cenami do tworzenia i rozwiązywania zadań, granie w gry planszowe, karciane, kościane i tworzenie gier, korzystanie z kalkulatora do sprawdzania szacowanych wyników, projektowanie konstrukcji przestrzennych oraz makiet.

3.3. Edukacja społeczna

Cel: poznanie siebie, wzmacnianie poczucia własnej wartości, budowanie dobrostanu, budowanie relacji, kształcenie postawy obywatelskiej.

Główne założenia:

1. **Bezpieczne i wspierające środowisko edukacyjne** – tworzenie atmosfery opartej na zaufaniu, poczuciu bezpieczeństwa, akceptacji różnorodności oraz jasnych oczekiwaniach i strukturze, co pozwala dzieciom na swobodną ekspresję i popełnianie błędów.
2. **Uczenie się przez doświadczanie i praktykę** – umożliwienie stosowania umiejętności (np. współpracy, decydowania, pomagania) w rzeczywistych sytuacjach, projektach i zabawach.
3. **Dorośli jako model zachowań** – modelowanie przez dorosłych, w tym przede wszystkim nauczyciela, sposobów wyrażania emocji, rozwiązywania konfliktów i odnoszenia się do innych.
4. **Zakorzenie w lokalności** – edukacja obywatelska powinna opierać się na poznawaniu najbliższego otoczenia (klasy, szkoły, dzielnicy), współpracy ze społecznością lokalną oraz podejmowaniu realnych inicjatyw na rzecz wspólnego dobra.

Przykłady strategii, metod, technik: „Czas w kręgu”, metoda storyline, drama, metoda projektu, techniki wspierające samoocenę i rozwój osobisty (np. „drzewko mocnych stron”, „słoik sukcesów”, „drabina sukcesów”, „tablice ważnych potrzeb”, „dzienniczek uczuć”, karty emocji, „termometry uczuć”, kącik wyciszenia, „pudełka na zmartwienia”), mediacje rówieśnicze, bajki terapeutyczne, techniki relaksacyjne, wolontariat.

3.4. Edukacja przyrodnicza

Cele: wprowadzenie uczniów w świat przyrody poprzez wykorzystanie ich naturalnej ciekawości, konfrontowanie wiedzy potocznej z wiedzą naukową oraz rozwijanie podstaw myślenia naukowego (badawczego) poprzez bezpośrednie działanie i doświadczanie.

Główne założenia:

1. **Nauczanie oparte na dociekaniu (Inquiry-Based Learning)** – uczenie się jest oparte na aktywności badawczej, która angażuje procesy poznawcze, takie jak obserwowanie, przewidywanie, wnioskowanie, eksperymentowanie. Pozwala to uczniom samodzielnie odkrywać zależności w świecie przyrody.
2. **Wykorzystanie środowiska naturalnego (Outdoor Education)** – edukacja nie zamyka się w sali lekcyjnej – kluczowe jest bezpośrednie doświadczanie przyrody w terenie (wokół szkoły, w parku, ogrodzie), który traktowany jest jak naturalne laboratorium i rozszerzona przestrzeń edukacyjna.
3. **Holistyczne i zintegrowane podejście** – nauczanie przyrody powinno angażować dziecko całościowo (wielozmysłowo, ruchowo, emocjonalnie), opierać się na jego dotychczasowych doświadczeniach i integrować treści przyrodnicze z treściami z innych obszarów (matematyki, języka polskiego, plastyki, techniki).

Przykłady strategii, metod, technik: uczenie poprzez stawianie pytań, badanie problemów i wyciąganie wniosków, stosowanie strategii outdoorowej, eksperymentów, obserwacji wielozmysłowych, badań terenowych, burzy mózgów, dyskusji, analizy przypadków, metody projektu (indywidualnego i grupowego), pracy z modelem, schematem, mapą.

3.5. Edukacja artystyczna (plastyka, muzyka, teatr)

Cel: ekspresja, kreatywność i integracja sztuk.

Główne założenia:

1. **Utworzenie kącika plastycznego** z otwartym dostępem do różnych materiałów.
2. **Sztuka jako naturalny język komunikacji** – wykorzystanie form artystycznych jako podstawowego środka wyrazu pozwalającego dziecku na komunikowanie emocji i doświadczeń.
3. **Podmiotowość dziecka i pełne autorstwo prac** – nauczyciel nie wyręcza ucznia, nie poprawia jego prac i nie ingeruje w proces twórczy. Dziecko może decydować o technice i temacie pracy, a nauczyciel wspiera proces pytaniami: „Co chciałeś tym wyrazić?”, „Jakich kolorów potrzebujesz do oddania tego nastroju?”.
4. **Bezpieczny klimat twórczy i koncentracja na procesie** – kluczowe jest stworzenie atmosfery akceptacji, w której błędy są traktowane jako element eksperymentowania. Ocena skupia się na wysiłku, pomysłowości i procesie dochodzenia do efektu.
5. **Integracja sztuk i multisensoryczność** – działania artystyczne nie powinny być izolowane. Zakłada się łączenie plastyki, muzyki, ruchu i teatru (interdyscyplinarność) oraz angażowanie wielu zmysłów, co sprzyja głębszemu poznawaniu świata i rozwojowi kompetencji.

Przykłady strategii, metod, technik: zróżnicowane strategie działania (eksperymentalna, multisensoryczna, technologiczna, wizualizacji, inscenizacji, narracyjna, projektowa, interdyscyplinarna, ekologiczna), STEAM, aktywne słuchanie muzyki i muzykowanie, drama, improwizacja.

3.6. Edukacja techniczna i informatyczna

Cel: bezpieczne korzystanie z narzędzi w świecie offline i online, odpowiedzialność za bezpieczeństwo własne i innych.

Najpierw analogowo (offline first): programowanie i algorytmika na początku bez komputera (gry planszowe, kodowanie na dywanie).

Główne założenia:

1. **Równorzędność i integracja obszarów** – technika i informatyka jako połączone, równoważne dziedziny, których treści są realizowane w sposób zintegrowany (a nie jako osobne przedmioty). Nauczyciel ma autonomię w doborze środków, decyduje o proporcjach techniki i informatyki, może realizować cele informatyczne również metodami bezekranowymi (offline).
2. **Operacyjny charakter uczenia się** – proces nauki opiera się na działaniu (majsterkowaniu, konstruowaniu, eksperymentowaniu, rozkładaniu i składaniu modeli) i organizowany jest wg zasady „**najpierw analogowo**”: programowanie i algorytmika najpierw bez komputera, gry planszowe, kodowanie na dywanie; od działań manualnych do myślenia abstrakcyjnego i algorytmicznego.
3. **Dostępność i kreatywność** – zadania powinny być dostępne dla każdego ucznia (łatwe do rozpoczęcia), a jednocześnie dawać przestrzeń do rozwijania własnych, zaawansowanych pomysłów i innowacji.
4. **Fundament bezpieczeństwa** – najważniejszym warunkiem wszelkich aktywności podczas zajęć jest znajomość i stosowanie zasad BHP oraz higieny cyfrowej i cyberbezpieczeństwa. Bezpieczeństwo jest wplecione w naturalny sposób w każde działanie twórcze.

Przykłady strategii, metod, technik: strategia problemowa i badawcza – stawianie pytań, konstruowanie modeli, testowanie rozwiązań, podejście STEAM, projekty edukacyjne, modelowanie i prototypowanie.

4. Doświadczenia edukacyjne

Doświadczenie edukacyjne to coś więcej niż lekcja – to zaplanowane, złożone sytuacje dydaktyczne integrujące wiedzę z wielu dziedzin i realizowane w praktyce w rzeczywistości szkolnej lub pozaszkolnej. Często mają formę dłuższych, zintegrowanych projektów edukacyjnych. Celem jest integracja kompetencji poznawczych (krytycznego i kreatywnego myślenia, rozwiązywania problemów), społecznych (współpracy, dbania o innych) i osobistych z poczuciem sprawczości (wiara we własne możliwości) z kompetencjami fundamentalnymi i przedmiotowymi. Kluczowe dla realizacji funkcji dydaktyczno-wychowawczych doświadczenia edukacyjne jest

podejście partycypacyjne – zaangażowanie uczniów w wybór tematyki wydarzeń oraz ich planowanie, realizację i dokumentowanie.

Przykłady: podróż po regionie (kl. I – bioróżnorodność, kl. II – tradycje, kl. III – przewodnik), konstrukcje maszyn prostych, zorganizowanie klasowego wydarzenia.

Główne cechy doświadczeń edukacyjnych to:

- **rozwijanie kompetencji** – budowanie kompetencji przedmiotowych, przekrojowych, fundamentalnych i sprawczości,
- **praktyczne zastosowanie wiedzy** – wykorzystanie wiedzy w działaniu, a nie tylko jej bierne przyswajanie,
- **elastyczność** – nauczyciele mogą planować zadania dostosowane do potrzeb uczniów i specyfiki lekcji,
- **wspieranie wszechstronnego rozwoju** – doświadczenia wpływają na sferę poznawczą, społeczną, emocjonalną, etyczną i fizyczną ucznia,
- **wzmocnienie poczucia wspólnoty** – doświadczenia sprzyjają wzmocnianiu relacji w klasie, szkole oraz w środowisku rodzinnym i w lokalnej społeczności.

Przykład: „Badacze w terenie”

- **Działanie:** wyjście na szkolne podwórko po deszczu.
- **Praktyka:** zamiast podawać fakty o pogodzie, uczniowie stawiają hipotezy: „Dlaczego niektóre przedmioty zmokły, a inne nie?”, „Gdzie tarcie jest większe – na mokrej trawie czy na asfalcie?”. Odpowiedzi formułują na podstawie obserwacji, a w razie potrzeby poszukują ich w różnych źródłach. Przygotowują notatki, plakaty z odpowiedziami.
- **Dokumentacja:** zdjęcia, mapy dźwięków, notatki wizualne.

5. Środowisko jako „trzeci nauczyciel”

Inspirujące i elastyczne środowisko uczenia się, wykraczające poza salę lekcyjną, odgrywa ogromną rolę w motywowaniu uczniów do samodzielnych poszukiwań, eksperymentowania oraz podejmowania współpracy w grupie. Jednocześnie umożliwienie dzieciom współtworzenia tej przestrzeni buduje ich poczucie tożsamości ze szkołą i współodpowiedzialności za nią. Pozwala także na stosowanie

zróżnicowanych metod pracy, co znacząco podnosi komfort i jakość procesu edukacyjnego.

Cechy takiego środowiska to m.in.:

- **elastyczność** – stoliki w układzie umożliwiającym pracę grupową, miejsce do pracy w kręgu (dywan), kącik wyciszenia z pomocami sensorycznymi pozwalający na samoregulację emocji, biblioteczka klasowa, kąciki zainteresowań sprzyjające różnym aktywnościom;
- **dostępność** – materiały i pomoce dydaktyczne, np. badawcze, matematyczne, plastyczne, czytelnicze (biblioteczka klasowa), w zasięgu ręki dziecka – wspieranie samodzielności;
- **ekspozycja** – ściany jako miejsce prezentacji procesu pracy (mapy myśli, brudnopisy, strategie uczniów, opracowane wnioski), a nie tylko jako dekoracja – prezentacja udanych prac końcowych;
- **indywidualny charakter przestrzeni** – rozwijanie poczucia przynależności do klasowej społeczności i jej integracja;
- **wyjście poza salę lekcyjną** – praca w przestrzeni szkoły i jej najbliższym otoczeniu rozwijająca poczucie utożsamienia się ze szkołą, współodpowiedzialności za nią i bycia jej współgospodarzem. Korzystanie ze środowiska przyrodniczego i społeczno-kulturowego w pobliżu szkoły – wykorzystanie lokalnego kontekstu w uczeniu się poza szkołą oraz przenoszenie do szkoły efektów działań podejmowanych na zewnątrz.

6. Ocenianie – zmiana funkcji i formy

W procesie oceniania następuje rezygnacja ze stopni na rzecz systematycznej obserwacji i opisowego dokumentowania rozwoju dziecka. Pozwala to nauczycielowi na bieżąco dostosowywać metody pracy do indywidualnych potrzeb uczniów. Kluczową funkcją oceniania na tym etapie jest wspieranie uczenia się poprzez motywowanie dzieci do przejmowania odpowiedzialności za własną edukację, w tym do samodzielnego planowania celów i korzystania z informacji zwrotnych. Dzięki takiemu podejściu uczniowie zyskują świadomość postępów czynionych w nauce oraz uczą się aktywnej analizy i ewaluacji swoich działań (taki efekt można uzyskać, stosując np. portfolio).

Monitorowanie ma wspierać proces uczenia się (**ocenianie kształtujące**) przez:

- **skoncentrowanie się na działaniach, a nie tylko na ich wyniku,**
- **brak stopni** – zalecane jest odejście od ocen sumujących, obrazków, punktów,
- **udzielanie informacji zwrotnej** – konstruktywnej i konkretnej („Co zrobiłeś dobrze”, „Nad czym popracować”, „Jak to zaplanować”),
- **tworzenie portfolio** – gromadzenie prac pokazujących postęp w czasie,
- **wprowadzenie samooceny** – wdrażanie uczniów do refleksji nad własną pracą.

7. Podsumowanie – miara sukcesu

Sprawdzeniem pełnej realizacji założeń nowej podstawy programowej nie jest jedynie opanowanie przez uczniów konkretnych treści, które w efektach uczenia się zawartych w podstawie opisane są na bardzo podstawowym poziomie. Kluczowe jest wspieranie wszechstronnego i harmonijnego rozwoju uczniów, którzy, jak się zakłada, kończąc I etap edukacyjny:

1. są **ciekawi świata** i nie boją się zadawać pytań,
2. potrafią **współpracować** i komunikować się z szacunkiem,
3. mają poczucie **sprawstwa** i wierzą we własne możliwości,
4. potrafią **krytycznie myśleć** i weryfikować informacje,
5. traktują **aktywność fizyczną** i dbanie o zdrowie jako naturalny element dnia.

Wdrażanie nowej podstawy programowej to proces długofalowy, wymagający od nauczyciela zmiany roli – z instruktora na **przewodnika i organizatora doświadczeń**. Wspierajmy nauczycieli w odwadze do:

- oddania głosu dzieciom,
- wyjścia poza salę lekcyjną,
- rezygnacji z gotowych „przepisów” na rzecz eksperymentu,
- budowania relacji opartej na zaufaniu i sprawczości.

8. Obawy nauczycieli związane z wdrażaniem nowej podstawy programowej

W poniższej tabeli przedstawiono trzy główne obawy nauczycieli związane z wdrożeniem nowej podstawy programowej oraz wyjaśniono, w jaki sposób rozwiązać te problemy z perspektywy tejże podstawy.

Tabela 1. Obawy nauczycieli z perspektywy nowej podstawy programowej

Obawy nauczycieli	Perspektywa nowej podstawy
„Nie zdążę z materiałem”	Podstawa jest „odchudzona”. Celem nie jest przerobienie materiału z podręcznika, ale wyposażenie uczniów w kompetencje. Lepiej wykonać z uczniami mniej zadań, ale za to przeanalizować je dokładniej (np. jedno zadanie trzema sposobami).
„Hałas podczas pracy grupowej”	To twórczy hałas. Edukacja społeczna wymaga interakcji. Warto stosować sygnały ciszy i techniki zarządzania klasą, zamiast rezygnować z pracy w grupach.
„Jak oceniać bez stopni”	Stopień odbiera uczącym się motywację wewnętrzną. Należy promować: informację zwrotną, portfolio i samoocenę ucznia.

Źródło: opracowanie własne

Załącznik. Dodatkowy materiał dla nauczycieli konsultantów i doradców metodycznych

Lista kontrolna – narzędzie wspierające nauczycieli przedmiotu w monitorowaniu postępów wdrażania reformy na ich lekcjach. Uwaga: Proponowana lista kontrolna to narzędzie do autodiagnozy i planowania rozwoju, a nie do zewnętrznej kontroli.

MOJA DROGA DO ZMIANY – LISTA KONTROLNA NAUCZYCIELA

Narzędzie monitorowania wdrażania nowej podstawy programowej w klasach I–III szkoły podstawowej

Cel: Ta lista służy do autodiagnozy i refleksji. Nie musisz zaznaczać wszystkiego od razu na „tak”. Traktuj listę jako mapę drogową – wybierz 1 lub 2 obszary tygodniowo, nad którymi chcesz pracować, aby stopniowo wprowadzać zmiany w dotychczasowym sposobie pracy z uczniami.

Legenda:

- ☐ **Jeszcze nie** – planuję to wdrożyć.
- ☐ **W procesie** – próbuję, czasem wychodzi, czasem wracam do starych nawyków.
- ☒ **To moja codzienność** – to stały element mojej pracy.

I. ORGANIZACJA PRZESTRZENI I ŚRODOWISKO UCZENIA SIĘ (środowisko edukacyjne jako „trzeci nauczyciel”)

Czy sala, w której prowadzę zajęcia, sprzyja aktywności, czy też prowokuje bierność uczniów?

1. Elastyczność przestrzeni:

- ☐ ☐ ☒ Układ ławek w mojej sali umożliwia pracę w grupach/parach (np. wyspy) i kontakt wzrokowy uczniów, a nie tylko patrzenie na tablicę.
- ☐ ☐ ☒ W klasie jest wydzielona wolna przestrzeń (np. dywan) do pracy w kręgu lub działań ruchowych.

2. Dostępność materiałów:

- ☐ ☐ ☒ Pomoce dydaktyczne (liczmany, materiały plastyczne, książki) są w zasięgu ręki dzieci – uczniowie mogą po nie sięgać samodzielnie, bez pytania o zgodę.

3. Ekspozycja prac i procesów:

- ☐ ☒ ☒ Ściany prezentują nie tylko „ładne efekty końcowe”, ale też procesy myślowe (np. różne strategie rozwiązywania jednego zadania, mapy myśli, brudnopisy).

4. Wyjście poza salę:

- ☐ ☒ ☒ Przynajmniej raz w tygodniu realizuję element zajęć poza ławkami (na korytarzu, boisku, w ogrodzie szkolnym, podczas wycieczki po okolicy).

II. METODY PRACY I PROJEKTOWANIE ZAJĘĆ (konstruktywizm)

Czy uczniowie odkrywają wiedzę, czy ją tylko odtwarzają?

1. Podejście badawcze (Inquiry-Based Learning):

- ☐ ☒ ☒ Rozpaczam zajęcia od pytania problemowego lub doświadczenia, a nie od podania gotowej definicji lub reguły.
- ☐ ☒ ☒ Pozwalam uczniom stawiać hipotezy i je weryfikować, nawet jeśli są błędne.

2. Integracja treści:

- ☐ ☒ ☒ Łączę obszary edukacyjne wokół problemu (np. „Jak zbudować most?” – technika + matematyka + historia), a nie tylko wokół tematu (np. „Jesień” w wierszu i zadaniu z treścią).

3. Personalizacja (niski próg, wysoki sufit):

- ☐ ☒ ☒ Proponuję zadania, które każdy może zacząć, ale które pozwalają zdolniejszym uczniom pójść dalej (zróżnicowany poziom trudności).
- ☐ ☒ ☒ W edukacji matematycznej stosuję model od konkretnego do abstrakcji (pozwalam używać liczmanów lub palców tak długo, jak długo uczeń tego potrzebuje).

4. Aktywność i ruch:

- ☐ ☒ ☒ Wpalam elementy ruchu (alfabet ruchowy) w zajęcia edukacyjne (np. matematyka w ruchu, drama).
- ☐ ☒ ☒ Ograniczam swój czas mówienia na rzecz czasu działania uczniów (dążę do proporcji: 20% nauczyciel, 80% uczeń).

III. SPRAWCZOŚĆ I RELACJE (kompetencje społeczne i osobiste)

Czy oddaję odpowiedzialność uczniom?

1. Decyzyjność ucznia:

- ☐ ☒ ☒ Uczniowie mają wybór (np. formy pracy, kolejności zadań, sposobu prezentacji wiedzy).
- ☐ ☒ ☒ Angażuję uczniów w planowanie działań (np. wycieczki, projektu, wystroju sali).

2. Kultura błędu:

- ☐ ☒ ☒ Reaguję na błąd słowami: „Czego nas to nauczyło?”, „Spróbujmy znaleźć przyczynę”, zamiast dążyć do unikania błędów.
- ☐ ☒ ☒ Modeluję własne błędy – przyznaję się do pomyłek przed klasą.

3. Współpraca i komunikacja:

- ☐ ☒ ☒ Regularnie stosuję „Czas w kręgu” do budowania relacji i rozwiązywania problemów.
- ☐ ☒ ☒ Zadania grupowe są skonstruowane tak, że wymagają współpracy (sukces zależy od wkładu każdego dziecka), a nie tylko siedzenia razem – stosuję techniki kooperacyjnego uczenia się.

IV. OCENIANIE I INFORMACJA ZWROTNA

Czy ocenianie wspiera uczenie się?

1. Rezygnacja z ocen sumujących:

- ☐ ☒ ☒ Unikam stawiania stopni (lub ich zróżnicowanych odpowiedników: słoneczek, chmurek) za bieżącą pracę na rzecz informacji zwrotnej.

2. Jakość informacji zwrotnej:

- ☐ ☒ ☒ Moja informacja zwrotna obejmuje trzy elementy: co uczeń zrobił dobrze, co wymaga poprawy i wskazówkę, jak to poprawić.

3. Samoocena:

- ☐ ☒ ☒ Uczniowie regularnie dokonują autorefleksji (np. „Co mi dziś wyszło?”, „Z czym miałem/miałam trudność?”).

MIEJSCE NA TWOJĄ REFLEKSJĘ (wypełnij raz w tygodniu)**1. Mój sukces w tym tygodniu (mały krok w stronę zmiany)**

.....

.....

2. Trudność, którą napotkałem/napotkałam. Jak mogę ją rozwiązać?

(np.: Uczniowie hałasują podczas pracy w grupach → wprowadzę sygnał ciszy i przypomnę zasady kontraktu)

.....

.....

.....

3. Cel na przyszły tydzień (wybierz jeden punkt z listy powyżej)

(np.: Spróbuję przeprowadzić rozmowę o liczeniu zamiast rozwiązywania karty pracy z matematyki)

.....

.....

.....

Autorki poradnika:

Małgorzata Żytka – doktor habilitowana, profesor Uniwersytetu Warszawskiego. Pedagog, badaczka i nauczycielka akademicka, pracuje na Wydziale Pedagogicznym Uniwersytetu Warszawskiego, członkini ATEE (Association for Teacher Education in Europe) oraz PTP (Polskie Towarzystwo Pedagogiczne), ekspertka OECD w zakresie wczesnej edukacji. Kieruje Zakładem Wczesnej Edukacji i Kształcenia Nauczycieli na Wydziale Pedagogicznym UW, jest członkinią Rady Naukowej Dyscypliny Pedagogika UW oraz Rady Naukowej Dziedzin UW. Zaangażowana w działania edukacyjne w samorządzie lokalnym, ekspertka w Warszawskiej Radzie Edukacyjnej powołanej przez Prezydenta m.st. Warszawy. Autorka licznych publikacji, koordynatorka badań w ramach grantów krajowych i zagranicznych. Zainteresowania naukowe: psychologia, pedagogika oraz społeczne aspekty rozwoju i edukacji dzieci w wieku wczesnoszkolnym, wspieranie profesjonalnego rozwoju nauczycieli, projektowanie i wprowadzanie do praktyki innowacyjnych rozwiązań edukacyjnych dla szkoły podstawowej.

Joanna Dobkowska – doktor nauk humanistycznych w zakresie językoznawstwa. Pracownik naukowy na Wydziale Pedagogicznym Uniwersytetu Warszawskiego, nauczyciel edukacji wczesnoszkolnej i języka polskiego, metodyk w szkole podstawowej. Członek zespołów badawczych w polskich i międzynarodowych projektach badawczych. Autor programów nauczania, publikacji naukowych i metodycznych. Współautor *Profilu absolwenta i absolwentki* oraz nowej podstawy programowej edukacji wczesnoszkolnej. Rzeczoznawca MEN w zakresie języka polskiego. Członek Zespołu Dydaktycznego Rady Języka Polskiego przy Polskiej Akademii Nauk. Naukowo zajmuje się rozwojem kompetencji komunikacyjnych, edukacją międzykulturową i dwujęzycznością, a także kształceniem nauczycieli.

Reforma26. Kompas Jutra
Podstawa programowa kształcenia ogólnego
**I etap edukacyjny (klasy I–III) – edukacja
wczesnoszkolna**

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA EDUKACJI¹⁾

z dnia 11 marca 2026 r.

w sprawie podstawy programowej wychowania przedszkolnego oraz podstawy programowej kształcenia ogólnego dla szkoły podstawowej, w tym dla uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym lub znacznym

Na podstawie art. 47 ust. 1 pkt 1 lit. a i b ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2025 r. poz. 1043, 1160 i 1837 oraz z 2026 r. poz. 187 i 203) zarządza się, co następuje:

§ 1. Określa się podstawę programową:

- 1) wychowania przedszkolnego dla przedszkoli, oddziałów przedszkolnych w szkołach podstawowych oraz innych form wychowania przedszkolnego, stanowiącą załącznik nr 1 do rozporządzenia;
- 2) kształcenia ogólnego dla:
 - a) szkoły podstawowej, stanowiącą załącznik nr 2 do rozporządzenia,
 - b) szkoły podstawowej – dla uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym lub znacznym, stanowiącą załącznik nr 3 do rozporządzenia.

§ 2. Podstawę programową wychowania przedszkolnego dla przedszkoli, oddziałów przedszkolnych w szkołach podstawowych oraz innych form wychowania przedszkolnego, określoną w załączniku nr 1 do rozporządzenia, stosuje się, począwszy od roku szkolnego 2026/2027.

§ 3. Podstawę programową wychowania przedszkolnego dla przedszkoli, oddziałów przedszkolnych w szkołach podstawowych oraz innych form wychowania przedszkolnego, określoną w załączniku nr 1 do rozporządzenia, stosuje się także do prowadzenia wychowania przedszkolnego w ośrodkach umożliwiających dzieciom z niepełnosprawnościami sprzężonymi, z których jedną z niepełnosprawności jest niepełnosprawność intelektualna, realizację obowiązku rocznego przygotowania przedszkolnego.

§ 4. 1. Podstawę programową kształcenia ogólnego dla szkoły podstawowej, określoną w załączniku nr 2 do rozporządzenia, stosuje się, począwszy od:

- 1) roku szkolnego 2026/2027 w klasach I i IV szkoły podstawowej, a w latach następnych również w kolejnych klasach szkoły podstawowej;

¹⁾ Minister Edukacji kieruje działem administracji rządowej – oświata i wychowanie, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 2023 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Edukacji (Dz. U. poz. 2717).

- 2) roku szkolnego 2027/2028 w klasie VIII szkoły podstawowej w zakresie przedmiotu edukacja dla bezpieczeństwa;
- 3) roku szkolnego 2029/2030 w semestrze I klasy VII szkoły podstawowej dla dorosłych, w którym kształcenie rozpoczyna się z dniem 1 września 2029 r. lub z dniem 1 lutego 2030 r., a w latach następnych także w kolejnej klasie i semestrach szkoły podstawowej dla dorosłych.

2. Dotychczasową podstawę programową kształcenia ogólnego dla szkół podstawowych, określoną w załączniku nr 2 do rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 14 lutego 2017 r. w sprawie podstawy programowej wychowania przedszkolnego oraz podstawy programowej kształcenia ogólnego dla szkoły podstawowej, w tym dla uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym lub znacznym, kształcenia ogólnego dla branżowej szkoły I stopnia, kształcenia ogólnego dla szkoły specjalnej przysposabiającej do pracy oraz kształcenia ogólnego dla szkoły policealnej (Dz. U. poz. 356, z późn. zm.²⁾), stosuje się w roku szkolnym:

- 1) 2026/2027 w klasach II, III i V–VIII szkoły podstawowej,
- 2) 2027/2028 w klasach III i VI–VIII szkoły podstawowej,
- 3) 2028/2029 w klasach VII i VIII szkoły podstawowej,
- 4) 2029/2030 w:
 - a) semestrze II klasy VII szkoły podstawowej dla dorosłych, w którym kształcenie rozpoczyna się z dniem 1 lutego 2029 r.,
 - b) klasie VIII szkoły podstawowej, w tym szkoły podstawowej dla dorosłych,
- 5) 2030/2031 w semestrze II klasy VIII szkoły podstawowej dla dorosłych, w którym kształcenie rozpoczyna się z dniem 1 lutego 2030 r.

– z tym że w latach szkolnych 2027/2028–2029/2030 w klasie VIII szkoły podstawowej realizuje się podstawę programową kształcenia ogólnego dla szkoły podstawowej w zakresie przedmiotu edukacja dla bezpieczeństwa, o której mowa w ust. 1 pkt 2.

§ 5. Podstawę programową kształcenia ogólnego dla uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym lub znacznym w szkole podstawowej, określoną w załączniku nr 3 do rozporządzenia, stosuje się, począwszy od roku szkolnego 2026/2027.

²⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 1679, z 2021 r. poz. 1533, z 2022 r. poz. 609 i 1717, z 2023 r. poz. 312 i 1759, z 2024 r. poz. 996 oraz z 2025 r. poz. 378 i 1052.

§ 6. Traci moc rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 14 lutego 2017 r. w sprawie podstawy programowej wychowania przedszkolnego oraz podstawy programowej kształcenia ogólnego dla szkoły podstawowej, w tym dla uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym lub znacznym, kształcenia ogólnego dla branżowej szkoły I stopnia, kształcenia ogólnego dla szkoły specjalnej przysposabiającej do pracy oraz kształcenia ogólnego dla szkoły policealnej (Dz. U. poz. 356, z późn. zm.³⁾) w zakresie dotyczącym podstawy programowej wychowania przedszkolnego dla przedszkoli, oddziałów przedszkolnych w szkołach podstawowych oraz innych form wychowania przedszkolnego, podstawy programowej kształcenia ogólnego dla szkoły podstawowej i podstawy programowej kształcenia ogólnego dla uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym lub znacznym w szkołach podstawowych.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 2026.

Minister Edukacji: B. Nowacka

Załącznik nr 2

PODSTAWA PROGRAMOWA KSZTAŁCENIA OGÓLNEGO DLA SZKOŁY PODSTAWOWEJ

Ogólne cele kształcenia i wychowania

Szkoła podstawowa wspiera wszechstronny rozwój uczniów w sferze poznawczej, społecznej, emocjonalnej, etycznej i fizycznej oraz wspomaga ich w pełnej realizacji potencjału – zarówno jako jednostek, jak i członków społecznej i demokratycznej wspólnoty. Kształcenie w szkole podstawowej sprzyja kształtowaniu postawy dbałości o dobro wspólne, pielęgnowania tradycji i kultury narodowej z poszanowaniem innych kultur oraz rozwija postawy patriotyczne.

Celem kształcenia ogólnego w szkole podstawowej jest:

- 1) rozwijanie kompetencji fundamentalnych: językowych, matematycznych, cyfrowych i ruchowych, niezbędnych do funkcjonowania w różnych sytuacjach życiowych oraz w procesie uczenia się;

³⁾ Zmiany wymienione w odnośniku 2.

- 2) budowanie przez uczniów wiedzy pozwalającej rozumieć otaczający ich świat i poznawać go w procesie uczenia się na kolejnych etapach edukacyjnych;
- 3) rozwijanie kompetencji przekrojowych: poznawczych, społecznych i osobistych, pozwalających uczniom aktywnie działać w szkole i poza nią, z korzyścią dla siebie i dla wspólnego dobra;
- 4) budowanie sprawczości uczniów w procesie uczenia się i realizacji zamierzonych celów, w tym branie odpowiedzialności za własne działania i ich wpływ na siebie, innych ludzi i świat;
- 5) wprowadzanie uczniów, we współpracy z rodzicami, w świat wartości i przygotowywanie ich do dokonywania odpowiedzialnych wyborów etycznych w trosce o siebie, innych ludzi, ojczyznę i inne wspólnoty;
- 6) rozwijanie aspiracji, ciekawości i uzdolnień uczniów oraz wzmacnianie motywacji wewnętrznej w procesie uczenia się.

Działalność dydaktyczna i wychowawcza szkoły opiera się na następujących wartościach: wolność, odpowiedzialność, wspólnota, szacunek, godność, prawda, dobro, piękno, sprawiedliwość i solidarność.

W procesie uczenia się uczeń buduje i rozwija kompetencje fundamentalne, wiedzę, kompetencje przekrojowe oraz sprawczość. Tworzenie warunków do rozwijania kompetencji fundamentalnych, wiedzy, kompetencji przekrojowych i sprawczości uczniów jest wspólnym zadaniem wszystkich nauczycieli. To proces ciągły, realizowany na wszystkich etapach edukacyjnych, wszystkich przedmiotach oraz międzyprzedmiotowo.

I. Kompetencje fundamentalne

Kompetencje fundamentalne stanowią podstawę procesu edukacji. Ich opanowanie i doskonalenie stanowi warunek konieczny funkcjonowania w różnych sytuacjach życiowych oraz dalszego uczenia się.

Do kompetencji fundamentalnych należą:

- 1) kompetencje językowe, tj. zdolność skutecznego komunikowania się w mowie i piśmie; kompetencje te obejmują umiejętność rozumienia wypowiedzi ustnej oraz czytanego tekstu literackiego i nieliterackiego, analizowania oraz przetwarzania informacji, formułowania własnej wypowiedzi ustnej i pisemnej w sposób zrozumiały dla odbiorcy oraz dostosowany do sytuacji;

- 2) kompetencje matematyczne, tj. zdolność do rozumowania matematycznego oraz wykorzystywania pojęć i narzędzi matematyki w różnych obszarach działalności, w tym także w praktyce; kompetencje te obejmują znajomość i rozumienie pojęć, procedur oraz idei matematycznych i dokonywanie obliczeń oraz szacunków, rozumienie i przetwarzanie informacji podawanych w formie danych, procentów czy wykresów oraz umiejętność stosowania matematyki w różnych sytuacjach życiowych;
- 3) kompetencje cyfrowe, tj. zdolność celowego, skutecznego, krytycznego i odpowiedzialnego korzystania z technologii cyfrowych w uczeniu się i sprawnym funkcjonowaniu w społeczeństwie; kompetencje te obejmują stosowanie myślenia komputacyjnego (w szczególności metod informatycznych) w rozwiązywaniu problemów z różnych dziedzin oraz umiejętność pozyskiwania i analizowania informacji w środowisku cyfrowym;
- 4) kompetencje ruchowe, tj. zdolność do świadomego wykorzystywania i rozwijania własnego potencjału ruchowego jako podstawy aktywnego oraz zdrowego stylu życia; kompetencje te obejmują umiejętność planowania, podejmowania, monitorowania i oceniania aktywności fizycznej oraz kształtowania zdrowych nawyków w codziennym funkcjonowaniu.

Rozwijanie kompetencji językowych i matematycznych powinno być prowadzone zgodnie ze strategią stopniowego osiągnięcia biegłości (ang. *mastery learning*). Kluczowym elementem tej koncepcji jest indywidualizacja procesów uczenia się i nauczania przez dostosowanie tempa i metod do potrzeb uczniów oraz bieżące monitorowanie postępów. Decyzja o przejściu do kolejnego kroku w rozwijaniu kompetencji językowych i matematycznych powinna opierać się na pewności, że uczeń opanował prostsze umiejętności na wystarczającym poziomie i jest gotowy do ich pogłębiania.

Minimalnym poziomem osiągnięć w zakresie kompetencji matematycznych i językowych dla wszystkich uczniów jest poziom wstępny. Nieosiągnięcie tego poziomu znacząco utrudnia dalszą naukę na kolejnych etapach edukacyjnych oraz skuteczne funkcjonowanie w różnych sytuacjach życia codziennego. Za docelowy poziom rozwoju kompetencji fundamentalnych dla większości uczniów w szkole podstawowej uznaje się poziom oczekiwany. Uczniowie, którzy szybko nabywają kompetencje językowe i matematyczne na poziomie wstępnym, powinni otrzymywać dodatkowe

zadania wymagające głębszej i bardziej złożonej analizy. Natomiast uczniom, którzy nie rozwinęli kompetencji językowych i matematycznych na poziomie wstępnym, należy zapewnić takie wsparcie, które umożliwi im osiągnięcie tego poziomu. Opisane poniżej w tabelach poziom wstępny i oczekiwany kompetencji językowych oraz kompetencji matematycznych należy czytać łącznie z wymaganiami szczegółowymi dotyczącymi wiedzy i umiejętności w zakresie edukacji wczesnoszkolnej oraz poszczególnych zajęć edukacyjnych nauczanych w klasach IV–VIII.

Tabela nr 1. Poziom wstępny i oczekiwany kompetencji językowych na zakończenie klasy VIII

Kompetencje językowe		
kompetencje	poziom wstępny	poziom oczekiwany
1. Odbiór wypowiedzi (czytanie i słuchanie). Uczeń:	1) samodzielnie czyta dostosowane do swojego wieku teksty (użytkowe, informacyjne, fabularne, popularnonaukowe), o umiarkowanej złożoności językowej i tematycznej, udostępniane za pomocą różnych środków przekazu; 2) znajduje w tekście różne informacje (ogólne i szczegółowe), odróżnia fakty od opinii, porównuje opinie z różnych źródeł na ten sam temat, dostrzega związki przyczynowo-skutkowe i czasowe, rozpoznaje wieloznaczność wyrazów z podstawowego zasobu leksykalnego; 3) rozpoznaje, że celem tekstu jest przekonanie do czegoś lub przekazanie informacji; 4) odczytuje sens tekstu, odnosząc go do sytuacji wykraczających poza swoje bezpośrednie doświadczenie.	1) samodzielnie czyta różnorodne teksty o urozmaiconej składni i z poszerzonym zasobem leksykalnym, również te wykraczające poza dotychczasowe doświadczenia odbiorcze; 2) analizuje tekst, znajduje w tekście informacje ukryte, porównuje treści zawarte w tekstach powiązanych ze sobą tematycznie, odróżnia w tekście informacje ważne od mniej istotnych, rozpoznaje wypowiedzi o charakterze niejednoznacznym (np. ironia, aluzja, gra słowna); 3) rozpoznaje i porównuje stanowiska i postawy nadawców różnych komunikatów; 4) odczytuje sens tekstu, wykorzystując wiedzę pozatekstową i odnosząc go do kontekstu kulturowego i społecznego poznanego w szkole.

Kompetencje językowe		
kompetencje	poziom wstępny	poziom oczekiwany
2. Tworzenie wypowiedzi (pisanie i mówienie). Uczeń:	1) samodzielnie tworzy komunikatywne wypowiedzi (ustne i pisemne) pozwalające na realizację zamierzonego celu wypowiedzi, prezentuje swoje stanowisko i uzasadnia je, podając proste argumenty; 2) rozmawia na tematy związane z zagadnieniami omawianymi w szkole, także wykraczające poza bezpośrednie doświadczenie, odnosi się do wypowiedzi rozmówców; 3) świadomie stosuje proste środki językowe.	1) samodzielnie tworzy rozbudowane, spójne wypowiedzi (ustne i pisemne), z jasnym przekazem, zgodne z wymaganiami gatunku, podejmuje polemikę lub wzmacnia stanowisko innych osób, podaje argumenty, w logiczny sposób uzasadnia swoje stanowisko; 2) swobodnie prowadzi dialog na różnorodne tematy (również abstrakcyjne), umiejętnie inicjuje, podtrzymuje i kończy rozmowę; 3) świadomie stosuje środki retoryczne dla wzmocnienia siły perswazji lub ekspresji wypowiedzi.
3. Sprawność językowa. Uczeń:	1) stosuje w swoich wypowiedziach ustnych i pisemnych podstawowe zasady poprawności językowej, a popełniane przez niego błędy nie wpływają na rozumienie wypowiedzi, na ogół stosuje zasady ortograficzne i interpunkcyjne w zakresie reguł poznanych na zajęciach w szkole; 2) posługuje się słownictwem umożliwiającym swobodną komunikację w różnorodnych sytuacjach; 3) rozpoznaje najważniejsze konteksty komunikacyjne (np. relacje między rozmówcami, cel komunikacji) i dostosowuje do nich sposób wypowiadania się w mowie i piśmie.	1) stosuje w swoich wypowiedziach ustnych i pisemnych zasady poprawności językowej, posługuje się różnorodnymi strukturami gramatycznymi, pisze poprawnie pod względem ortograficznym (również w zakresie pisowni ustalonej i wyjątków) i interpunkcyjnym; 2) posługuje się bogatym słownictwem (w tym frazeologią i terminologią przedmiotową poznaną w szkole); 3) rozpoznaje różnorodne konteksty komunikacyjne (np. okoliczności, kontekst społeczno-kulturowy poznany w szkole) i dostosowuje do nich sposób wypowiadania się w mowie i piśmie.

Tabela nr 2. Poziom wstępny i oczekiwany kompetencji matematycznych na zakończenie klasy VIII

Kompetencje matematyczne		
kompetencje	poziom wstępny	poziom oczekiwany
1. Używanie narzędzi matematycznych. Uczeń:	1) wykonuje proste obliczenia i rozwiązuje typowe zadania; 2) wykazuje podstawowe rozumienie własności działań na liczbach; 3) oblicza pola podstawowych figur płaskich i objętości podstawowych brył; 4) korzysta z prostych wzorów i procedur.	1) wykonuje złożone obliczenia i potrafi je uprościć, korzystając z własności działań; 2) stosuje własności figur geometrycznych do obliczania pól i objętości; 3) rozumie i interpretuje zależności między wielkościami opisywanymi za pomocą reguły lub wzoru, potrafi modyfikować wzór.
2. Korzystanie z informacji. Uczeń:	1) zbiera i interpretuje istotne informacje liczbowe z jednego źródła lub dwóch źródeł; 2) wykorzystuje dane, które są podane w tekście, tabelach lub w formie graficznej, wybiera odpowiednie informacje, wyciąga z nich proste wnioski.	zestawia informacje podane w kilku źródłach i w różnej formie oraz wyciąga wnioski z tego zestawienia.
3. Rozwiązywanie zadań. Uczeń:	1) za pomocą narzędzi matematycznych tworzy strategię rozwiązania prostego zadania, także osadzonego w kontekstach życia codziennego; 2) wykazuje podstawowe rozumienie związków między kilkoma informacjami i korzysta z nich podczas rozwiązywania zadania.	1) buduje dobrze zaplanowane strategie prowadzące do rozwiązania także kilkuetapowego problemu; 2) wykorzystuje narzędzia i modele matematyczne do opisu i interpretacji zagadnień z różnych dziedzin oraz rozumie, jakie są ograniczenia używanych modeli.
4. Rozumowanie i argumentacja. Uczeń:	opisuje sposób swojego rozumowania i podaje przynajmniej jeden matematyczny argument uzasadniający jego poprawność.	prowadzi kilkuetapowe rozumowania i przedstawia argumenty uzasadniające ich poprawność, odwołując się do wiedzy matematycznej.

II. Kompetencje przekrojowe

Kompetencje przekrojowe to zdolności do działania w różnych sytuacjach w szkole i poza nią z wykorzystaniem wiedzy, umiejętności i postaw rozwijanych w szkole. Kompetencje przekrojowe są rozwijane w ramach edukacji wczesnoszkolnej, poszczególnych przedmiotów nauczanych na II etapie edukacyjnym, międzyprzedmiotowo, a także w ramach realizacji zadań wychowawczo-profilaktycznych szkoły. Etap edukacyjny oraz specyfika poszczególnych przedmiotów wyznaczają sposób rozwijania kompetencji przekrojowych, dlatego opisane poniżej kompetencje są uwzględnione bezpośrednio w treściach nauczania – wymaganiach szczegółowych dotyczących wiedzy i umiejętności, doświadczeniach edukacyjnych oraz warunkach i sposobie realizacji edukacji wczesnoszkolnej i poszczególnych przedmiotów nauczanych na II etapie edukacyjnym.

Do kompetencji przekrojowych należą:

- 1) kompetencje poznawcze, w tym:
 - a) rozwiązywanie problemów, tj. zdolność poszukiwania i realizacji pomysłów, które umożliwią osiągnięcie zamierzonego celu; kompetencja ta obejmuje analizę problemu, identyfikowanie rozwiązań i ich ocenę oraz zastosowanie wybranego rozwiązania,
 - b) krytyczne myślenie, tj. zdolność oceny informacji w celu wyciągania racjonalnych wniosków, unikania uproszczeń, stereotypów, błędów poznawczych, manipulacji i uprzedzeń; kompetencja ta obejmuje gromadzenie, analizę i syntezę informacji, wnioskowanie i wykorzystywanie informacji oraz rozpoznawanie manipulacji,
 - c) kreatywne myślenie, tj. zdolność tworzenia nieszablonowych i wartościowych pomysłów; kompetencja ta obejmuje rozwijanie własnej ciekawości, myślenie abstrakcyjne, kreowanie pomysłów i ich udoskonalanie oraz wytrwałość twórczą;
- 2) kompetencje społeczne, w tym:
 - a) współpraca, tj. zdolność do działania w grupie, która opiera się na wzajemnym szacunku, konstruktywnym podziale ról i wspólnym osiągnięciu celów; kompetencja ta obejmuje budowanie relacji wokół celów, efektywną komunikację, przyjmowanie roli dostosowanej do sytuacji, wspólne podejmowanie decyzji oraz harmonizowanie współpracy,

- b) dbanie o innych, tj. zdolność do empatycznego dostrzegania, nazywania i wspierania realizacji potrzeb innych osób i zbiorowości; kompetencja ta obejmuje rozpoznawanie i nazywanie potrzeb innych osób, reagowanie na nie w sposób otwarty i życzliwy, budowanie relacji i dbanie o nie, podejmowanie działań na rzecz dobra wspólnego oraz dbanie o otoczenie;
- 3) kompetencje osobiste, w tym:
 - a) kierowanie sobą, tj. zdolność świadomego podejmowania działań mających na celu samodoskonalenie, realizację aspiracji, systematyczne poszerzanie wiedzy i umiejętności; kompetencja ta obejmuje rozwój i uczenie się, rozwijanie samodzielności i wytrwałości, podejmowanie autorefleksji i wyciąganie wniosków oraz wzmacnianie własnej motywacji,
 - b) dbanie o siebie, tj. zdolność rozpoznawania i zaspokajania własnych potrzeb fizycznych, emocjonalnych i psychicznych, z poszanowaniem innych; kompetencja ta obejmuje troskę o zdrowie i dobre samopoczucie, rozpoznawanie, nazywanie i wyrażanie emocji, radzenie sobie ze stresem oraz wyznaczanie bezpiecznych granic w relacjach z innymi.

Nauczyciele przez planowanie działań dydaktycznych oraz szkoła przez tworzenie i realizację programu wychowawczo-profilaktycznego organizują sytuacje edukacyjne umożliwiające uczniom realizację do zakończenia procesu uczenia się w szkole podstawowej następujących wymagań w zakresie kompetencji przekrojowych.

1. Rozwiązywanie problemów:
 - 1) w zakresie analizy problemu uczeń:
 - a) rozpoznaje i definiuje problem,
 - b) analizuje problem z wielu perspektyw i wykorzystuje wiedzę z różnych dziedzin,
 - c) stosuje narzędzia wspomagające proces myślenia, m.in. schematy przyczynowo-skutkowe, diagramy relacji;
 - 2) w zakresie identyfikowania rozwiązań i ich oceny uczeń:
 - a) identyfikuje różne możliwe rozwiązania problemu,
 - b) dokonuje analizy możliwych rozwiązań ze względu na: zgodność z zakładanym celem, dostępność zasobów potrzebnych do ich zastosowania, potencjalne długoterminowe skutki dla różnych osób,

- c) decyduje o wyborze rozwiązania, uwzględniając wnioski z analizy i wybrane wcześniej kryteria;
- 3) w zakresie zastosowania wybranego rozwiązania uczeń:
 - a) planuje i organizuje działania prowadzące do realizacji wybranego rozwiązania,
 - b) wdraża wybrane rozwiązanie, monitoruje postępy i w razie potrzeby koryguje działania,
 - c) dokonuje ewaluacji wybranego rozwiązania.
- 2. Krytyczne myślenie:
 - 1) w zakresie gromadzenia, analizy i syntezy informacji uczeń:
 - a) w różnych źródłach wyszukuje informacje wyrażone wprost i pośrednio,
 - b) analizuje informacje (w tym odróżnia dane istotne od mniej ważnych) i syntetyzuje je (łącząc elementy w uporządkowaną całość), rozpoznaje powiązania między informacjami,
 - c) dostrzega braki informacji oraz sprzeczności i wady w zbiorach danych;
 - 2) w zakresie wnioskowania i wykorzystywania informacji uczeń:
 - a) formułuje pytania i hipotezy,
 - b) na podstawie zgromadzonych informacji formułuje i porządkuje wnioski w odpowiedzi na pytania i hipotezy,
 - c) buduje różnorodną argumentację wspierającą przyjęte stanowisko i weryfikuje ją pod wpływem krytyki,
 - d) rozwija krytycyzm wobec dotychczasowych przekonań i poglądów, w tym dostrzega ograniczenia własnej wiedzy;
 - 3) w zakresie rozpoznawania manipulacji uczeń:
 - a) krytycznie analizuje źródła informacji, odnosząc się do różnych kryteriów,
 - b) rozpoznaje perswazyjny charakter komunikatu, identyfikuje poglądy, stanowisko, rolę i interes jego nadawcy,
 - c) ocenia wiarygodność źródeł informacji, weryfikuje argumenty wspierające prezentowane poglądy,
 - d) rozpoznaje przykłady manipulacji i reaguje na nie w sposób krytyczny i konstruktywny.

3. Kreatywne myślenie:

- 1) w zakresie rozwijania własnej ciekawości uczeń:
 - a) uważnie obserwuje rzeczywistość, formułuje nieoczywiste pytania i dociekliwie szuka na nie odpowiedzi,
 - b) rozwija zainteresowania przez pracę nad konkretnymi zagadnieniami i projektami;
- 2) w zakresie myślenia abstrakcyjnego uczeń:
 - a) posługuje się pojęciami abstrakcyjnymi, przykładowo w wypowiedziach pisemnych, dyskusjach,
 - b) analizuje złożone problemy i formułuje abstrakcyjne rozwiązania,
 - c) tworzy modele wyjaśniające skomplikowane zjawiska;
- 3) w zakresie kreowania pomysłów uczeń:
 - a) tworzy różnorodne pomysły,
 - b) testuje swoje pomysły, tworzy prototypy;
- 4) w zakresie udoskonalania pomysłów uczeń:
 - a) w procesie twórczym korzysta z istniejących pomysłów, proponując nowe i rozwijając istniejące,
 - b) modyfikuje pomysły, korzystając z informacji zwrotnej;
- 5) w zakresie wytrwałości twórczej uczeń:
 - a) utrzymuje zaangażowanie w realizację założonego celu, także w nie-sprzyjających okolicznościach,
 - b) radzi sobie z porażkami, które traktuje jako etapy w procesie samorozwoju.

4. Współpraca:

- 1) w zakresie budowania relacji wokół celów uczeń:
 - a) angażuje się w definiowanie i realizację celu,
 - b) bierze odpowiedzialność za własny wkład i wynik pracy grupy,
 - c) wspiera działania członków grupy i pozwala innym wesprzeć swoje działania;
- 2) w zakresie efektywnej komunikacji uczeń:
 - a) dostosowuje swoje komunikaty do potrzeb odbiorców, precyzyjnie wyraża swoje myśli w mowie i piśmie,
 - b) stosuje techniki aktywnego słuchania,
 - c) buduje atmosferę sprzyjającą komunikacji w grupie;

- 3) w zakresie przyjmowania roli dostosowanej do sytuacji uczniów:
 - a) dopasowuje swój sposób działania do grupy i wspólnego celu,
 - b) proponuje zmiany ról, gdy sytuacja tego wymaga;
 - 4) w zakresie wspólnego podejmowania decyzji uczniów:
 - a) proponuje adekwatne do sytuacji kryteria i metody podejmowania decyzji w grupie,
 - b) stosuje wybrane metody podejmowania decyzji w grupie;
 - 5) w zakresie harmonizowania współpracy uczniów:
 - a) stosuje wybrane metody rozwiązywania konfliktów w grupie (np. mediacje),
 - b) podejmuje działania, które poprawiają współpracę (np. sprzyjają włączeniu wszystkich, eliminują źródła konfliktów).
5. Dbanie o innych:
- 1) w zakresie rozpoznawania i nazywania potrzeb innych uczniów:
 - a) rozpoznaje i nazywa emocje oraz stojące za nimi potrzeby innych osób,
 - b) zauważa odmienne perspektywy innych osób, rozumie, z czego wynikają i jak wpływają na relacje;
 - 2) w zakresie reagowania na potrzeby innych uczniów:
 - a) w sposób otwarty i życzliwy odnosi się do potrzeb innych osób i grup,
 - b) dostosowuje sposób pomagania do typu relacji (przyjacielskich, klasowych, rodzinnych i w szerszych kręgach społecznych) i własnych możliwości;
 - 3) w zakresie budowania relacji i dbania o nie uczniów:
 - a) buduje trwałe relacje i przyjaźnie, podejmuje działania, które sprzyjają rozwojowi relacji koleżeńskich, przyjacielskich i rodzinnych,
 - b) zachowuje się z szacunkiem w stosunku do innych osób w różnych sytuacjach społecznych;
 - 4) w zakresie podejmowania działań na rzecz dobra wspólnego uczniów:
 - a) rozumie swój wpływ na sytuację innych osób i współodpowiedzialność za dobro wspólne,
 - b) identyfikuje, czym jest dobro wspólne w różnych sytuacjach i jakie działania można podjąć na jego rzecz,
 - c) angażuje się w działania na rzecz dobra wspólnego i zaprasza innych, aby się zaangażowali;

- 5) w zakresie dbania o otoczenie uczeń:
 - a) rozumie przyczyny i skutki wzajemnego oddziaływania na siebie ludzi i środowiska,
 - b) identyfikuje i podejmuje działania, które ograniczają negatywny wpływ człowieka na środowisko.
6. Kierowanie sobą:
 - 1) w zakresie rozwoju i uczenia się uczeń:
 - a) definiuje własne cele w zakresie rozwoju i uczenia się, dobiera skuteczne metody ich realizacji,
 - b) planuje swój rozwój i uczenie się, uwzględniając własne preferencje, modyfikuje plan, jeżeli okaże się to konieczne,
 - c) wykorzystuje wskazówki innych osób w planowaniu rozwoju i uczenia się;
 - 2) w zakresie rozwijania samodzielności i wytrwałości uczeń:
 - a) samodzielnie rozwija zainteresowania i szuka do tego okazji,
 - b) wytrwale realizuje długoterminowe przedsięwzięcia, przezwyciężając pojawiające się trudności;
 - 3) w zakresie autorefleksji i wyciągania wniosków uczeń:
 - a) rozważa możliwe skutki własnych decyzji,
 - b) dokonuje samooceny (np. ocenia efektywność własnej pracy, postępy w procesie uczenia się),
 - c) wykorzystuje wnioski z analizy własnych postępów i zasobów w planowaniu przyszłości;
 - 4) w zakresie wzmacniania motywacji uczeń:
 - a) przyjmuje informację zwrotną od innych osób, zajmuje wobec niej stanowisko,
 - b) korzysta z informacji zwrotnej otrzymywanej od innych,
 - c) samodzielnie poszukuje informacji zwrotnej.
7. Dbanie o siebie:
 - 1) w zakresie troski o zdrowie i dobre samopoczucie uczeń:
 - a) identyfikuje czynniki, które pozytywnie lub negatywnie wpływają na jego zdrowie i dobre samopoczucie,
 - b) podejmuje świadome wybory zmniejszające ryzyko zdrowotne,
 - c) rozwija nawyki dbania o siebie w codziennym życiu;

- 2) w zakresie rozpoznawania, nazywania i wyrażania emocji uczeń:
 - a) rozpoznaje i nazywa różnorodne emocje i stojące za nimi potrzeby,
 - b) dostosowuje ekspresję emocji do kontekstu społecznego i norm kulturowych,
 - c) reguluje własne emocje i zachowania w sytuacjach życia codziennego,
 - d) poszukuje pomocy instrumentalnej i emocjonalnej;
- 3) w zakresie radzenia sobie ze stresem uczeń stosuje różnorodne strategie radzenia sobie ze stresem, w tym poszukuje wsparcia innych osób;
- 4) w zakresie wyznaczania bezpiecznych granic w relacjach z innymi uczeń:
 - a) definiuje własne potrzeby i granice w relacjach z innymi osobami,
 - b) broni swoich praw oraz granic w relacjach z innymi osobami w sposób dostosowany do kontekstu społecznego i norm kulturowych,
 - c) identyfikuje sytuacje, w których jest poddawany wpływom i naciskom innych osób, i potrafi im się oprzeć.

III. Sprawczość

Sprawczość to podejmowanie autonomicznych działań mających pozytywny wpływ na osobę, która je podejmuje, i inne osoby (otoczenie) oraz branie za te działania odpowiedzialności. Sprawczość jest warunkiem przejścia od zdolności do faktycznej aktywności przez autonomiczne formułowanie celów i podejmowanie działań konstruktywnie wpływających na jednostkę i jej otoczenie. Sprawczość obejmuje także aktywność ucznia w procesie uczenia się.

Ze sprawczością silnie powiązane jest:

- 1) poczucie przynależności do wspólnoty, czyli przekonanie jednostki, że jest częścią grupy, która ją akceptuje, potrzebuje jej i docenia ją oraz do której ta osoba może wnieść twórczy wkład;
- 2) nastawienie na rozwój, czyli przekonanie, że zdolności podlegają zmianom i mogą się rozwijać dzięki zaangażowaniu, wysiłkowi i wytrwałości;
- 3) przekonanie o własnej skuteczności, czyli przekonanie o swojej zdolności do wykonywania określonych zadań i osiągnięcia celów, także w niekorzystnych okolicznościach;
- 4) samoregulacja, czyli zdolność przekładania myśli na działania zmierzające do realizacji określonych celów i świadomego kierowania swoją aktywnością.

Uczniowie rozwijają swoją sprawczość w procesie uczenia się przez:

- 1) przejmowanie odpowiedzialności za proces uczenia się i podejmowanie decyzji w sprawach związanych z uczeniem się;
- 2) wykorzystywanie wiedzy i umiejętności zdobywanych w szkole do rozwiązywania problemów życia codziennego w szkole i poza szkołą;
- 3) samodzielne lub zespołowe prowadzenie obserwacji i eksperymentów;
- 4) prezentowanie własnej wiedzy i umiejętności oraz efektów swojej pracy;
- 5) dzielenie się wiedzą i umiejętnościami, w tym wzajemne uczenie się;
- 6) zaangażowanie w realizację indywidualnych lub grupowych projektów edukacyjnych;
- 7) samoocenę oraz przyjmowanie i udzielanie informacji zwrotnej;
- 8) samodzielne pogłębianie wiedzy i umiejętności;
- 9) rozwijanie zainteresowań w różnych obszarach.

Rozwijanie sprawczości uczniów w obszarze działalności wychowawczej odbywa się w szczególności przez umożliwianie uczniom:

- 1) pracy z indywidualnymi celami rozwojowymi;
- 2) aktywności w samorządzie uczniowskim (w klasie i szkole) lub radzie szkoły;
- 3) udziału w wolontariacie i innych formach zaangażowania na rzecz dobra wspólnego;
- 4) rozwijania własnych pasji i zainteresowań pozaszkolnych;
- 5) dostrzegania i (samodzielnego lub wspólnego z innymi) rozwiązywania problemów w szkole i poza szkołą;
- 6) uczestnictwa w procesach konsultacyjnych lub podejmowaniu decyzji dotyczących klasy lub szkoły.

Działalność dydaktyczna i wychowawcza szkoły jest określona przez:

- 1) szkolny zestaw programów nauczania;
- 2) program wychowawczo-profilaktyczny szkoły.

IV. Zadania wychowawczo-profilaktyczne szkoły

Działania wychowawcze szkoły wprowadzają uczniów w świat wartości. Wychowanie do wartości odbywa się przez codzienne szkolne doświadczenia: na zajęciach, przerwach, zajęciach pozalekcyjnych, wycieczkach, wydarzeniach i uroczystościach

szkolnych oraz w kontakcie nauczyciela z uczniem. Uczniowie rozpoznają wartości w życiu szkolnym i pozaszkolnym, dokonują wyborów i przejawiają zachowania z nimi zgodne. Wychowanie do wartości wymaga:

- 1) odwoływania się do nich w treściach nauczania na różnych przedmiotach oraz w doświadczeniach uczniów;
- 2) stosowania metod nauczania i oceniania, które są z nimi spójne;
- 3) tworzenia doświadczeń, które zakładają: podmiotowość i autonomię, równość i włączenie, działanie i współdziałanie;
- 4) umożliwienia uczniom wyrażania swojego zdania, opinii, współtworzenia rzeczywistości szkolnej;
- 5) budowania kultury refleksji i dialogu, w atmosferze poszanowania dla tradycji.

Ważnym elementem wychowania do wartości jest kształtowanie postaw patriotycznych – troski o dobro ojczyzny, poszanowanie jej historii, tradycji i kultury oraz gotowość do działania na rzecz wspólnoty narodowej. Szkoła inspiruje uczniów do poznawania swojego dziedzictwa, budowania więzi z lokalną, narodową i ogólnoludzką wspólnotą, odczuwania dumy z bycia Polakiem i Europejczykiem oraz szacunku do innych.

Kluczowe jest wspieranie uczniów w podejmowaniu decyzji, wyrażaniu własnych potrzeb i opinii oraz w dokonywaniu wyborów dostosowanych do ich możliwości. Wychowanie szkolne uwzględnia w równym stopniu podmiotowość ucznia, jego potrzeby i dobrostan oraz odpowiedzialność za wspólnotę, której uczeń jest częścią, i troskę o jej dobro.

Działania wychowawcze szkoły wzmacniają sprawczość uczniów, o ile kształtują postawy proaktywne oraz pokazują, że indywidualny i zbiorowy głos ma znaczenie. Najważniejsze sposoby rozwijania sprawczości to:

- 1) rozwijanie samoregulacji, czemu sprzyja: indywidualizacja podejścia do uczniów, nauczanie oparte na doświadczeniu i działaniu, wiązanie nauki z potrzebami uczniów oraz wyzwaniem świata;
- 2) rozwijanie przekonania o własnej skuteczności, co odbywa się przez: wspieranie uczniów w wyznaczaniu celów edukacyjnych i ich osiąganiu, wzmacnianie ich odpowiedzialności i decyzyjności w nauce i codziennym życiu klasy i szkoły;

- 3) rozwijanie nastawienia na rozwój, co wymaga: kształtowania przekonania „jeszcze nie umiem, ale dalej się uczę”, kultury prób i błędów, kultury wsparcia i współpracy, a nie rywalizacji;
- 4) rozwijanie poczucia przynależności do wspólnoty, co odbywa się w szczególności przez: wzmacnianie i celebrowanie więzi, tradycji i szkolnych rytuałów, docenianie różnorodności, budowanie relacji opartych na zaufaniu, a nie kontroli.

Działania wychowawcze mają szczególne znaczenie dla rozwoju kompetencji społecznych. Służą temu takie formy, jak wspólna praca na zajęciach, projekty edukacyjne i akcje społeczne, wolontariat, a także działania samorządu uczniowskiego, w tym udział w podejmowaniu decyzji dotyczących życia klasy i szkoły oraz współorganizowanie aktywności i wydarzeń szkolnych i lokalnych.

Proces wychowania wspiera także rozwój kompetencji osobistych, w tym kierowania sobą i dbania o siebie. Szczególnie istotne w tym kontekście jest podmiotowe traktowanie ucznia, wzmacnianie poczucia, że jego dobrostan i potrzeby są brane pod uwagę oraz że może liczyć na wsparcie, gdy przejmuje odpowiedzialność za własną naukę i aktywność społeczną. Nauczyciele tworzą warunki do pracy i refleksji nad postępami, trudnościami i sposobami ich przezwyciężenia.

Działalność wychowawcza szkoły obejmuje także szeroki zakres działań na rzecz wsparcia uczniów w wymiarze zarówno indywidualnym, jak i grupowym, prowadzonych zawsze z poszanowaniem praw ucznia. W wymiarze indywidualnym uczniowie są wspierani przez nauczycieli i wychowawców w rozwijaniu swoich kompetencji i wprowadzaniu w życie osobistych celów. W wymiarze grupowym nauczyciele podejmują działania, które budują więź i wspólnotę klasową i szkolną. Nauczyciele i wychowawcy dostosowują zakres wsparcia do indywidualnych potrzeb uczniów, uwzględniając ich wiek i etap rozwoju, a stopień zaangażowania dorosłych oraz sposób realizacji działań jest dostosowany do możliwości rozwojowych uczniów.

Istotnym elementem procesu wychowawczego jest także monitorowanie postępów uczniów przez wszystkich nauczycieli. Regularne informowanie o postępach oraz docenianie wysiłku uczniów sprzyja ich dalszemu rozwojowi. Monitorowanie postępów uczniów obejmuje także autorefleksję oraz informację zwrotną ze strony nauczycieli i rówieśników.

Zadaniem szkoły jest przygotowanie uczniów do stopniowego przejmowania odpowiedzialności za swój własny rozwój. W toku pracy z nauczycielem – wychowawcą zarówno w formie zorganizowanych zajęć, jak i w ramach bieżącego kontaktu uczeń uzyskuje wsparcie w zakresie rozpoznawania swoich mocnych stron, nazywania własnych aspiracji i definiowania swoich celów rozwojowych, w tym w zakresie kompetencji osobistych, społecznych oraz sprawczości. Nauczyciel – wychowawca pomaga uczniowi w ich określeniu i zaplanowaniu ich realizacji w czasie zajęć oraz poza nimi.

W szkole podstawowej uczniowie potrzebują wsparcia ze strony nauczyciela w planowaniu własnego rozwoju, wskazywaniu celów oraz ich realizacji. Proces ten wymaga współpracy ze środowiskiem domowym. Szkoła stopniowo przygotowuje uczniów do samodzielnego kierowania własnym rozwojem, tak aby na kolejnych etapach edukacyjnych przejmowali coraz większą odpowiedzialność za swój rozwój, ucząc się planowania, podejmowania decyzji i działań oraz refleksji.

W trakcie zajęć z wychowawcą nauczyciel uwzględnia m.in. poniższe zagadnienia:

- 1) tworzenie dobrych relacji w różnych społecznościach i przygotowanie do pełnienia różnych ról, w tym w rodzinie;
- 2) budowanie własnego światopoglądu, wewnętrznego systemu wartości i sądów etycznych;
- 3) rozwiązywanie konfliktów i zapobieganie sytuacjom konfliktowym;
- 4) rozpoznawanie zachowań ryzykownych i wykorzystywanie strategii ich unikania;
- 5) podejmowanie refleksji na temat własnej roli w różnych wspólnotach;
- 6) kształtowanie kompetencji społecznych i rozwijanie uważności na potrzeby różnych osób i grup;
- 7) kształtowanie kompetencji osobistych i rozwijanie własnej sprawczości;
- 8) bezpieczne zachowanie się w sytuacjach zagrożeń występujących w czasie pokoju i w czasie wojny;
- 9) udzielanie pierwszej pomocy;
- 10) kształtowanie odpowiedzialności za swoje działania, grupę, klasę, szkołę, wspólnotę lokalną i ojczyznę;
- 11) podejmowanie refleksji o sobie jako człowieku uczącym się;
- 12) planowanie własnego rozwoju rozumianego jako proces trwający przez całe życie.

V. Warunki i sposób realizacji

Realizacja ogólnych celów kształcenia i wychowania oraz treści nauczania – wymagań szczegółowych dotyczących wiedzy i umiejętności wymaga uwzględnienia w procesie kształcenia i wychowania poniższych warunków i priorytetów.

1. Wszechstronny rozwój – doświadczenie szkolne powinno wspierać wszechstronny rozwój każdego ucznia w sferze poznawczej, społecznej, emocjonalnej, etycznej i fizycznej, a szkoła i nauczyciele pomagają w odkrywaniu i rozwijaniu uzdolnień uczniów.
2. Aktywność poznawcza – uczniowie są podmiotami procesu uczenia się, a ich udział w jego planowaniu, aktywność poznawcza i zaangażowanie, w tym uczenie się w działaniu i aktywność w interakcjach społecznych, są kluczowymi czynnikami sprzyjającymi uczeniu się.
3. Wychowanie – jest obok kształcenia równoprawnym elementem funkcjonowania szkoły i zadaniem wszystkich nauczycieli, szczególnie w zakresie wprowadzania w świat wartości, rozwijania kompetencji społecznych i osobistych oraz sprawczości.
4. Dobrostan – szkoła dąży do zapewnienia dobrostanu wszystkich uczniów i traktuje go jako warunek skutecznego uczenia się i harmonijnego rozwoju.
5. Przestrzeń edukacyjna – nauczyciele w przemyślany sposób kształtują przestrzeń klasy i szkoły, tak aby sprzyjała uczeniu się oraz dobrostanowi uczniów; wykorzystują także otoczenie szkoły jako miejsce działań edukacyjnych.
6. Edukacja włączająca – szkoła uwzględnia zróżnicowane potrzeby rozwojowe i edukacyjne uczniów, zapewnia indywidualizację procesu kształcenia oraz umożliwia monitorowanie i systematyczne wsparcie ich rozwoju, z uwzględnieniem zasad projektowania uniwersalnego w edukacji oraz racjonalnych usprawnień.
7. Metody nauczania – proces uczenia się i nauczania wymaga stosowania zróżnicowanych metod nauczania, form i środków o uznanych podstawach naukowych, dostosowanych do celów edukacyjnych oraz potrzeb uczniów; dobór metod, w zgodzie z aktualną wiedzą, to obszar autonomii nauczycieli.
8. Wykorzystywanie wiedzy – szkoła stwarza uczniom warunki pozwalające na praktyczne wykorzystanie zdobywanej wiedzy i umiejętności oraz zastosowanie ich poza szkołą.

9. Wspólnota – szkoła wykorzystuje społeczny charakter uczenia się; proces edukacyjny zakłada budowanie wspólnoty uczącej się i wspólnoty społecznej przez równoważenie celów indywidualnych i dobra wspólnego.
10. Rodzina – w procesie uczenia się istotna jest spójność oddziaływań szkoły i środowiska rodzinnego osiągnięta dzięki partnerskiej współpracy; rodzina współuczestniczy w procesie uczenia się dzieci, a szkoła kształtuje ten proces profesjonalnie i zapewnia niezbędną pomoc rodzinie w jej działaniach wychowawczych oraz opiekuńczych.
11. Interdyscyplinarność i relacje ze światem zewnętrznym – proces uczenia się ma charakter interdyscyplinarny i zachowuje ścisły związek ze środowiskiem zewnętrznym jako naturalnym kontekstem budowania wiedzy, kompetencji i sprawczości uczniów oraz ich wykorzystania.

Kształcenie w szkole podstawowej jest podzielone na dwa etapy edukacyjne.

Na I etapie edukacyjnym (klasy I–III szkoły podstawowej) edukacja jest prowadzona w postaci kształcenia zintegrowanego. Na II etapie edukacyjnym (klasy IV–VIII szkoły podstawowej) są realizowane następujące przedmioty:

- 1) język polski;
- 2) język obcy nowożytny;
- 3) drugi język obcy nowożytny;
- 4) język łaciński;
- 5) muzyka;
- 6) plastyka;
- 7) historia;
- 8) edukacja obywatelska;
- 9) przyroda;
- 10) geografia;
- 11) biologia;
- 12) chemia;
- 13) fizyka;
- 14) matematyka;
- 15) informatyka;
- 16) zajęcia praktyczno-techniczne;
- 17) wychowanie fizyczne;

- 18) edukacja dla bezpieczeństwa;
- 19) edukacja zdrowotna¹⁾;
- 20) etyka;
- 21) język mniejszości narodowej lub etnicznej²⁾;
- 22) język regionalny – język kaszubski²⁾.

Opis wymagań szczegółowych odnoszących się do wiedzy i umiejętności zdobytych przez ucznia szkoły podstawowej jest przedstawiony w języku efektów uczenia się zgodnie z Polską Ramą Kwalifikacji, o której mowa w ustawie z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (Dz. U. z 2024 r. poz. 1606).

W przypadku wybranych przedmiotów niektóre treści nauczania – wymagania szczegółowe dotyczące wiedzy i umiejętności zostały oznaczone jako moduły tematyczne, tj.:

- 1) moduł bezpieczeństwo i obrona – w przypadku edukacji wczesnoszkolnej, zajęć praktyczno-technicznych oraz zajęć z wychowania fizycznego;
- 2) moduł medialny – w przypadku zajęć z języka polskiego, informatyki, geografii i edukacji obywatelskiej oraz zajęć praktyczno-technicznych;
- 3) moduł filozoficzny – w przypadku zajęć z języka polskiego i historii;
- 4) moduł ekonomiczno-finansowy – w przypadku edukacji wczesnoszkolnej, zajęć praktyczno-technicznych oraz zajęć z matematyki, geografii i edukacji obywatelskiej;
- 5) moduł klimatyczny – w przypadku zajęć z przyrody, geografii, biologii, chemii, fizyki i edukacji zdrowotnej oraz zajęć praktyczno-technicznych;
- 6) moduł kultura – w przypadku edukacji wczesnoszkolnej oraz zajęć z języka polskiego, historii, plastyki i muzyki.

Moduły tematyczne dotyczą konkretnych zjawisk o charakterze interdyscyplinarnym i mają na celu integrowanie wiedzy i umiejętności z różnych przedmiotów wokół istotnych zagadnień i problemów.

W przypadku części przedmiotów uwzględniono także wymagania do wyboru nauczyciela.

¹⁾ Sposób nauczania przedmiotu edukacja zdrowotna określają przepisy wydane na podstawie art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 7 stycznia 1993 r. o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży (Dz. U. z 2022 r. poz. 1575).

²⁾ Zajęcia język mniejszości narodowej lub etnicznej oraz zajęcia język regionalny – język kaszubski są realizowane w szkołach (oddziałach) z nauczaniem języka mniejszości narodowych lub etnicznych oraz języka regionalnego – języka kaszubskiego zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 13 ust. 3 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2025 r. poz. 881 i 1019 oraz z 2026 r. poz. 203 i 319).

I ETAP EDUKACYJNY (KLASY I–III) – EDUKACJA WCZESNOSZKOLNA

Cele kształcenia – wymagania ogólne

1. Zdobywanie wiedzy i umiejętności umożliwiających aktywne poznawanie i budowanie podstaw rozumienia świata.
2. Rozwijanie krytycznego myślenia i refleksji nad własnym działaniem.
3. Rozwijanie samodzielności, kreatywności i wytrwałości w myśleniu, ekspresji i działaniu.
4. Rozwijanie kompetencji komunikacyjnych i kompetencji społecznych na bazie szacunku i zaufania do innych.
5. Rozwijanie poczucia własnej wartości i motywacji do osiągania sukcesów edukacyjnych zgodnie z indywidualnymi predyspozycjami i uzdolnieniami.
6. Rozwijanie poczucia przynależności do rodziny, grupy rówieśniczej, wspólnoty lokalnej i narodowej oraz dumy z ich tradycji, kultury i historii.
7. Rozwijanie empatii i szacunku dla istot żywych oraz odpowiedzialności za środowisko przyrodnicze.
8. Rozwijanie kompetencji dbania o siebie, w tym o aktywność fizyczną, zdrowie fizyczne i psychiczne oraz bezpieczeństwo własne i innych.

Edukacja wczesnoszkolna wspiera wszechstronny rozwój uczniów w sferach poznawczej, emocjonalnej, społecznej, fizycznej, etycznej i estetycznej. Zdobywają oni wiedzę i umiejętności oraz rozwijają postawy za pośrednictwem różnorodnych działań i doświadczeń, eksperymentowania i badania świata zarówno samodzielnie, jak i we współpracy z innymi. Edukacja wczesnoszkolna ma charakter zintegrowany, skoncentrowany wokół kompetencji fundamentalnych – językowych, matematycznych, cyfrowych i ruchowych – oraz kompetencji przekrojowych – rozwiązywania problemów, myślenia krytycznego i kreatywnego, współpracy, dbania o innych, kierowania sobą i dbania o siebie. Uczniowie zdobywają i wykorzystują wiedzę i umiejętności z różnych dziedzin w sytuacjach życia codziennego. Zróżnicowane działania i doświadczenia są pogłębiane, rozszerzane i systematyzowane w szkole. Uczniowie uczą się elastycznie nimi posługiwać, łącząc obserwacje, fakty, koncepcje i idee w spójny system, m.in. przez aktywne uczestnictwo w zintegrowanych doświadczeniach edukacyjnych tworzących odpowiedni kontekst rozwoju intelektualnego, emocjonalnego i moralnego dziecka.

Podstawa programowa edukacji wczesnoszkolnej obejmuje 8 zintegrowanych edukacji:

- 1) edukacja językowa (obejmująca edukację polonistyczną, edukację w zakresie języka obcego nowożytnego, języka mniejszości narodowej lub etnicznej oraz języka regionalnego – języka kaszubskiego) – w zakresie wszystkich nauczanych języków podzielona jest na trzy obszary: komunikacja, odkrywanie i używanie języka, świadomość językowa; komunikacja obejmuje: komunikację ustną, tj. bezpośrednią rozmowę grupową, dialog, rozmowę telefoniczną i on-line, a także komunikację pisemną, tj. bezpośrednią korespondencję tradycyjną i cyfrową; odkrywanie i używanie języka obejmuje odbiór i tworzenie wypowiedzi ustnych i pisemnych poza kontekstem bezpośredniej komunikacji; świadomość językowa obejmuje wiedzę o języku mówionym i pisanym; w każdym z obszarów cele edukacyjne są realizowane w tych samych formach praktykowania języka: mówienie i słuchanie, odbiór czytanych wypowiedzi, tworzenie wypowiedzi pisemnych;
- 2) edukacja matematyczna – wspiera rozwój myślenia pozwalającego na doświadczanie, rozumienie, opisywanie świata w aspekcie ilościowym i przestrzennym; przez eksperymenty i doświadczenia matematyczne w interakcjach społecznych, w sytuacjach życia codziennego dzieci odkrywają własności matematyczne, dostrzegają regularności, rozwiązują problemy, wykorzystując różne strategie, a także komunikują rozwiązania, przedstawiając i uzasadniając swój sposób rozumowania; aktywnie uczestniczą w procesie matematyzacji zdobywanych doświadczeń, konstruując i rozwijając język matematyczny w naturalnych sytuacjach; korzystają z uważnego i dostosowanego do ich potrzeb wsparcia nauczyciela;
- 3) edukacja przyrodnicza – stwarza dziecku warunki do odkrywania i badania środowiska przyrodniczego oraz do rozumienia zachodzących w nim relacji i zależności, w tym zależności między środowiskiem a człowiekiem; wprowadza uczniów w podstawy myślenia naukowego opartego na empirycznych dowodach i podejściu badawczym; jej fundamentem jest nauka przez działanie, doświadczanie i eksperymentowanie oraz bezpośredni kontakt z przyrodą – dzięki temu przygotowuje dzieci do samodzielnego, odpowiedzialnego i aktywnego funkcjonowania w relacji z przyrodą; wspiera rozumienie pozytywnych i negatywnych skutków oddziaływania człowieka na środowisko;

- 4) edukacja społeczna – umożliwia poznanie siebie, rozwijanie samoświadomości i budowanie poczucia własnej wartości; daje przestrzeń do wyrażania emocji i radzenia sobie z wyzwaniami codzienności; uczy szacunku do siebie i innych oraz świadomego uczestnictwa w grupie; wspiera rozwijanie kompetencji współpracy i odpowiedzialności w relacjach z innymi; kształtuje wrażliwość społeczną, ucząc dostrzegania potrzeb innych i reagowania na nie z empatią; przygotowuje do życia w zróżnicowanym świecie, promując otwartość i szacunek wobec różnorodności i wielokulturowości; edukacja ta stymuluje również aktywizację społeczną, zachęcając uczniów do podejmowania inicjatyw i działania na rzecz dobra wspólnego, kształtuje postawy obywatelskie;
- 5) edukacja artystyczna (obejmująca plastykę, muzykę i działania artystyczne) – umożliwia korzystanie z różnorodnych form ekspresji, dzięki którym dzieci mogą wyrażać swoje doświadczenia i interakcje ze światem; sztuka staje się dla dziecka dodatkowym językiem, pozwalającym na komunikowanie złożonych doświadczeń i myśli, których często nie da się wyrazić słowami; twórczość artystyczna stwarza bezpieczne ramy do eksplorowania i oswajania wewnętrznego świata emocji, a także rozwija wrażliwość na odbiór dzieł kultury; angażując się w działania plastyczne, muzyczne czy teatralne, dzieci ćwiczą nie tylko wyobraźnię, ale także kluczowe zdolności poznawcze, takie jak kreatywne podejście do wyzwań i umiejętność rozwiązywania problemów; kontakt ze sztuką to również źródło autentycznej radości i poczucia sprawczości; wspólne projekty artystyczne wzmacniają umiejętności pracy w grupie i w zakresie komunikacji;
- 6) edukacja techniczna i informatyczna – umożliwia zdobywanie praktycznych umiejętności oraz kompetencji cyfrowych, niezbędnych we współczesnym świecie; na zajęciach z techniki dzieci uczą się, jak wykorzystywać narzędzia i materiały, planować i realizować proste projekty, poznają także zasady działania urządzeń obecnych w ich otoczeniu oraz zasady prawidłowego zachowania się na drodze i w środkach komunikacji; edukacja informatyczna wprowadza w świat przetwarzania informacji, uczy świadomego korzystania z komputera i Internetu oraz rozwija logiczne i algorytmiczne myślenie; edukacja w obu obszarach kształtuje umiejętność twórczego i odpowiedzialnego korzystania z technologii, przygotowując ucznia do funkcjonowania w społeczeństwie cyfrowym oraz dalszego kształcenia w obszarze nauk ścisłych i technicznych;

- 7) wychowanie fizyczne – sprzyja rozwijaniu kompetencji ruchowych, w tym świadomych postaw prozdrowotnych, szczególnie w zakresie aktywności ruchowej; zachęca uczniów do podejmowania różnorodnych form aktywności – ćwiczeń fizycznych, zabaw i gier z wykorzystaniem dostępnych przyborów i sprzętu sportowego, z zachowaniem zasad bezpieczeństwa; wspiera rozwój sprawności fizycznej oraz motywuje do systematycznego dbania o zdrowie;
- 8) etyka – przenika i integruje wszystkie wymienione wcześniej obszary edukacji; koncentruje się na zachęcaniu uczniów do podejmowania refleksji moralnej w rozmowie i dyskusji o normach, postawach i działaniach na podstawie własnych doświadczeń oraz samodzielnej interpretacji tekstów kultury; wspiera podejmowanie przez uczniów wartościowych etycznie działań w relacji ze sobą, z innymi oraz ze środowiskiem przyrodniczym i społecznym – dlatego wymagania szczegółowe z zakresu etyki zostały w części wpisane w poszczególne obszary edukacji; ostatnia część opisu wymagań szczegółowych dotyczących wiedzy i umiejętności odnosi się do nieobowiązkowych zajęć z etyki.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe dotyczące wiedzy i umiejętności

Wybrane wymagania szczegółowe zostały oznaczone jako należące do modułów: ekonomiczno-finansowego, kultura oraz bezpieczeństwo i obrona.

1. Edukacja językowa – polonistyczna:

- 1) komunikacja – uczeń:
 - a) rozumie komunikaty werbalne i niewerbalne w komunikacji bezpośredniej i adekwatnie na nie reaguje,
 - b) wypowiada się w komunikacji bezpośredniej w sposób sensowny i spójny, zrozumiały dla odbiorcy, uwzględniając normy etyki i zasady etykiety językowej oraz okazując wrażliwość kulturową,
 - c) używa języka w komunikacji bezpośredniej w sposób dostosowany do sytuacji i intencji komunikacyjnej, dostrzegając znaczenie komunikacji w budowaniu relacji z innymi oraz radzeniu sobie w sytuacjach codziennych (np. zakupy, pytanie o drogę, prośenie o pomoc),
 - d) przyjmuje rolę słuchacza lub mówcy; angażuje się w rozmowę, wykazując empatię i wchodząc w interakcję z rozmówcą,
 - e) informuje w rozmowie o faktach oraz własnych emocjach i potrzebach, dążąc do precyzji i zgodności z rzeczywistością,

- f) wyraża w komunikacji bezpośredniej własne opinie, oceny i preferencje, wykazując szacunek dla przekonań rozmówców,
 - g) zadaje pytania dostosowane do kontekstu rozmowy lub wypowiedzi innych osób, w tym otrzymanych poleceń i instrukcji, pogłębiając zrozumienie wypowiedzi rozmówców,
 - h) aktywnie uczestniczy w rozmowie grupowej: słucha innych, zabiera głos i wypowiada się zgodnie z przyjętymi zasadami komunikacji w grupie,
 - i) wykorzystuje język mówiony jako narzędzie wspólnego działania, dzielenia się pomysłami i prezentowania rezultatów pracy indywidualnej i grupowej,
 - j) pomaga innym w zrozumieniu informacji w komunikacji bezpośredniej, wspiera porozumienie się w grupie,
 - k) rozumie czytane teksty tradycyjne i cyfrowe w komunikacji bezpośredniej, w tym list i e-mail, oraz teksty użytkowe, w tym zaproszenie, ogłoszenie, życzenia, podziękowanie,
 - l) określa intencje nadawcy przeczytanego tekstu w komunikacji bezpośredniej,
 - m) wykorzystuje przeczytane teksty literackie i nieliterackie oraz inne teksty kultury do rozmowy i wspólnego działania – moduł kultura,
 - n) tworzy krótkie, spójne i sensowne teksty tradycyjne i cyfrowe w pisemnej komunikacji bezpośredniej, dostosowane do sytuacji i intencji komunikacyjnej, w tym list i e-mail, oraz teksty użytkowe, w tym zaproszenie, ogłoszenie, życzenia, podziękowanie,
 - o) wykorzystuje słowo pisane do budowania relacji i współpracy z innymi;
- 2) odkrywanie i używanie języka – uczeń:
- a) analizuje i interpretuje wypowiedzi usłyszane w codziennych sytuacjach i w mediach, a także utwory wielomodalne, takie jak audiobook, słuchowisko, film – moduł kultura,
 - b) podejmuje działania według usłyszanej instrukcji,
 - c) tworzy wypowiedzi mówione o różnych funkcjach: informacyjnej, ekspresyjnej, perswazyjnej,
 - d) stosuje słownictwo dostosowane do wyrażania treści w języku mówionym,
 - e) recytuje wiersze oraz wygłasza z pamięci krótkie teksty prozatorskie – moduł kultura,

- f) podejmuje działania lub realizuje projekt, działając według przeczytanej instrukcji,
- g) rozwija zasób słownictwa, aby rozumieć czytane teksty literackie i nieliterackie dotyczące różnych obszarów wiedzy o świecie – moduł kultura,
- h) odczytuje z tekstów informacje, opinie i argumenty podane wprost oraz wymagające wnioskowania,
- i) analizuje czytane teksty, wskazując w nich cechy gatunków, takich jak baśń, legenda, opowiadanie, pamiętnik, wypowiedź argumentacyjna, notatka, instrukcja, zaproszenie, ogłoszenie, życzenia, podziękowanie,
- j) bada konstrukcję tekstu, wyróżniając w nim takie elementy, jak dialog, opis, narracja,
- k) rozpoznaje i porządkuje zdarzenia w utworze fabularnym, identyfikuje ich wpływ na bohaterów, odróżnia postacie główne od drugoplanowych i wskazuje ich cechy – moduł kultura,
- l) odróżnia elementy świata fikcyjnego od rzeczywistości oraz w świecie fikcji elementy realistyczne od fantastycznych – moduł kultura,
- m) ocenia postępowanie bohaterów tekstu kultury i uzasadnia swoją ocenę,
- n) odczytuje znaczenia dosłowne i niedosłowne tekstu, w tym tekstu zawierającego środki stylistyczne, takie jak metafora, epitet, porównanie, rytm, rymy, oraz określa nastrój utworu – moduł kultura,
- o) przedstawia propozycję odczytania utworu literackiego i innego tekstu kultury – moduł kultura,
- p) wyszukuje w tekstach literackich fragmenty według niego najpiękniejsze, najważniejsze, trudne do zrozumienia – moduł kultura,
- q) czyta i charakteryzuje teksty, których lektura dostarcza mu przyjemności – moduł kultura,
- r) tworzy sensowne i spójne wypowiedzi pisemne w formach gatunkowych, takich jak opowiadanie, w tym z użyciem opisu, wypowiedź argumentacyjna, opinia, pamiętnik, wiersz, notatka, instrukcja,
- s) w wypowiedziach pisemnych korzysta z zasobu słownictwa odpowiedniego do wyrażania zamierzonych treści oraz stosuje zróżnicowane środki językowe, w tym metaforę, epitet, porównanie, synonimy,
- t) eksperymentuje, bawi się słowem, tworząc wiersze, zagadki, rymowanki, opowiadania;

- 3) świadomość językowa, w tym wiedza o języku – uczeń:
- a) rozpoznaje i wyróżnia w wypowiedzianych słowach dźwięki: głoski, w tym spółgłoski i samogłoski, sylaby,
 - b) stosuje adekwatne do sytuacji elementy języka mówionego: pauzy, intonację, tempo i siłę głosu,
 - c) w wypowiedziach mówionych używa odpowiednich form fleksyjnych rzeczowników, przymiotników, liczebników i czasowników,
 - d) czyta na głos proste teksty drukowane i pisane, prawidłowo akcentując wyrazy i uwzględniając w intonacji sens wypowiedzi oraz znaki interpunkcyjne,
 - e) stosuje technikę cichego czytania tekstów należących do różnych gatunków,
 - f) wykorzystuje podstawową wiedzę na temat słowotwórczej budowy wyrazów, w tym przyrostków i przedrostków, w celu odkrywania znaczenia poznawanych słów w czytanych tekstach,
 - g) analizuje i porównuje strukturę wypowiedzi w tekstach, wyróżniając wypowiedzenia oznajmujące, pytające i rozkazujące oraz wypowiedzenia wykrzyknikowe, rozumie ich funkcje,
 - h) czytelnie i poprawnie pisze odręcznie, w tym odróżnia wielkie i małe litery, a także rozmieszcza właściwie tekst ciągły w linii i na stronie,
 - i) stosuje poprawnie znaki interpunkcyjne na końcu zdania i przecinki przy wyliczaniu,
 - j) zapisuje wyrazy o wysokiej frekwencji, w tym podstawowe skróty, poprawnie pod względem ortograficznym, wykorzystując wiedzę z zakresu fleksji i słowotwórstwa,
 - k) w wypowiedziach pisemnych używa odpowiednich form fleksyjnych rzeczowników, przymiotników, liczebników i czasowników,
 - l) ocenia i redaguje swoje wypowiedzi pisemne z dbałością o kompozycję, poprawność językową i formę graficzną, wykorzystując otrzymaną informację zwrotną.

2. Edukacja językowa – język obcy nowożytny:

- 1) komunikacja – uczeń:
- a) rozumie bardzo proste wypowiedzi ustne, artykułowane wyraźnie i powoli,
 - b) reaguje werbalnie lub niewerbalnie na bardzo proste polecenia,

- c) odpowiada na bardzo proste pytania, w tym pytania dotyczące danych osobowych, takich jak imię i nazwisko, adres, numer telefonu rodzica,
 - d) zadaje bardzo proste pytania dotyczące bliskich mu tematów i spraw,
 - e) tworzy według wzoru bardzo proste i krótkie wypowiedzi w bezpośredniej komunikacji ustnej na znany temat (np. przedstawia siebie i innych), opisuje siebie i ludzi, których zna, miejsce, w którym mieszka, swoje zainteresowania i preferencje, nazywa emocje oraz nazywa i opisuje osoby i obiekty z otoczenia oraz podstawowe czynności,
 - f) formułuje bardzo proste prośby i reaguje na podobne prośby innych,
 - g) uczestniczy w codziennych sytuacjach komunikacyjnych, używając bardzo prostych zwrotów grzecznościowych, w tym formuł powitalnych i pożegnalnych, zwrotów: proszę, przepraszam, dziękuję,
 - h) w trakcie zajęć z języka obcego nowożytnego lub w grupie wielojęzycznej pomaga innym w zrozumieniu informacji, wyjaśnia bardzo proste pojęcia i zadania własnymi słowami lub gestami, wspiera porozumienie się w grupie,
 - i) aktywnie uczestniczy w rozmowie grupowej: słucha innych, zabiera głos i wypowiada się zgodnie z przyjętymi zasadami komunikacji w grupie,
 - j) wykorzystuje przeczytane teksty oraz inne teksty kultury do rozmowy i wspólnego działania,
 - k) tworzy krótkie i bardzo proste teksty tradycyjne i cyfrowe według poznanych schematów w pisemnej komunikacji bezpośredniej,
 - l) tworzy bardzo proste wypowiedzi pisemne w celu budowania relacji i współpracy z innymi;
- 2) odkrywanie i używanie języka – uczeń:
- a) tworzy bardzo proste wypowiedzi ustne, aby przekazać informacje oraz wyrazić uczucia i emocje,
 - b) odtwarza z pamięci w całości lub we fragmentach bardzo proste i krótkie teksty: wierszyki, rymowanki, piosenki – indywidualnie lub w grupie,
 - c) wykonuje polecenie lub realizuje zadanie według przeczytanej bardzo prostej instrukcji,
 - d) rozumie wysłuchane i przeczytane nazwy, słowa i bardzo proste zdania, w tym także nagrania audio i wideo, korzystając dodatkowo z ilustracji, rekwizytów, mimiki, gestów,

- e) zapisuje z pamięci i ze słuchu znane wyrazy, zwroty oraz bardzo proste zdania,
 - f) tworzy bardzo proste wypowiedzi pisemne według wcześniej poznanych schematów, w tym informacje o sobie i innych, opisy osób i rzeczy oraz teksty użytkowe: życzenia, podziękowania, pozdrowienia, a także wypełnia bardzo prosty formularz z danymi osobowymi,
 - g) korzysta z tradycyjnych materiałów źródłowych lub narzędzi cyfrowych do samodzielnego pogłębiania wiedzy, w tym odkrywania znaczeń nieznanymi słów i sprawdzania pisowni;
- 3) świadomość językowa, w tym wiedza o języku – uczeń:
- a) rozpoznaje i nazywa litery alfabetu,
 - b) rozwija zasób słownictwa związanego z życiem codziennym w obszarach, takich jak:
 - ja, informacje o mnie (np. imię, nazwisko, miejsce zamieszkania, wiek, hobby, cechy wyglądu i charakteru),
 - rodzina, przyjaciele,
 - miejsce zamieszkania, okolica i miejscowość,
 - dom, pomieszczenia, meble, sprzęty użytku codziennego,
 - artykuły spożywcze, posiłki i potrawy,
 - szkoła, sala lekcyjna, przybory szkolne,
 - zwierzęta i rośliny,
 - czas, kalendarz, pory roku, miesiące, dni tygodnia,
 - popularne zawody,
 - zakupy, sklep, centrum handlowe,
 - plan dnia, codzienne czynności,
 - zabawy i zabawki,
 - zainteresowania, sport, wakacje,
 - święta i tradycje,
 - samopoczucie, emocje,
 - teksty kultury (np. filmy, piosenki, gry) i ich bohaterowie,
 - c) poprawnie zapisuje najczęściej używane wyrażenia i wyrazy związane z życiem codziennym i zainteresowaniami, w tym liczby i daty, własne imię i nazwisko, narodowość, obywatelstwo, adres, datę urodzenia;

- 4) wielojęzyczność i międzykulturowość – moduł kultura – uczeń:
- a) wie, że ludzie posługują się różnymi językami i aby się z nimi porozumieć, trzeba się tych języków nauczyć,
 - b) rozpoznaje w swoim otoczeniu elementy różnych kultur (np. tradycji świątecznych, potraw, zabaw) i porównuje je ze sobą w języku polskim,
 - c) wyjaśnia znaczenie lub podaje odpowiednik w języku polskim bardzo prostych słów lub zwrotów z języka obcego nowożytnego i odwrotnie,
 - d) przedstawia w języku polskim ogólny sens bardzo prostego tekstu wysłuchanego lub przeczytanego w języku obcym nowożytnym.

3. Edukacja językowa – język mniejszości narodowej lub etnicznej:

- 1) komunikacja – uczeń:
- a) rozumie bardzo proste wypowiedzi ustne, kierowane bezpośrednio do niego, wypowiedziane wyraźnie i powoli,
 - b) reaguje werbalnie lub niewerbalnie na proste polecenia i komunikaty stosowane w codziennych sytuacjach,
 - c) udziela krótkich odpowiedzi na proste pytania dotyczące własnej osoby, rodziny, miejsca zamieszkania i codziennych czynności,
 - d) formułuje proste pytania związane z bliskimi mu tematami (np. życie domowe, szkoła, zabawa),
 - e) przedstawia siebie i innych, opisuje osoby, miejsca, przedmioty, czynności oraz nazywa emocje i potrzeby w codziennych sytuacjach komunikacyjnych,
 - f) zwraca się do innych z prostymi prośbami i reaguje na podobne prośby od innych,
 - g) posługuje się podstawowymi formułami grzecznościowymi w sytuacjach codziennych,
 - h) uczestniczy aktywnie w rozmowie grupowej, stosując zasady komunikacji i szanując wypowiedzi innych,
 - i) korzysta z prostych tekstów kultury (np. bajek, piosenek, wierszy) jako inspiracji do rozmowy, wspólnej zabawy i działania,
 - j) tworzy krótkie wypowiedzi pisemne, posługując się znanym słownictwem i schematami – zarówno tradycyjnie, jak i cyfrowo,
 - k) tworzy bardzo proste teksty użytkowe służące podtrzymywaniu relacji i współpracy (np. życzenia, zaproszenia, pozdrowienia);

- 2) odkrywanie i używanie języka – uczeń:
 - a) formułuje bardzo proste wypowiedzi ustne, aby przekazać informacje, wyrazić uczucia i okazać emocje,
 - b) recytuje lub śpiewa znane krótkie teksty – wiersze, piosenki, rymowanki,
 - c) wykonuje polecenia zgodnie z bardzo prostą instrukcją w danym języku mniejszości narodowej lub etnicznej,
 - d) rozumie proste komunikaty i wypowiedzi, wspierając się ilustracjami, gestami, mimiką,
 - e) pisze proste wyrazy, zwroty i zdania usłyszane lub zapamiętane,
 - f) tworzy bardzo proste teksty użytkowe – życzenia, kartki okolicznościowe, zaproszenia, oraz wypełnia formularze z podstawowymi danymi,
 - g) korzysta z materiałów edukacyjnych i zasobów cyfrowych do poznawania języka i jego kontekstu kulturowego – moduł kultura;
- 3) świadomość językowa, w tym wiedza o języku – uczeń:
 - a) rozpoznaje i nazywa litery alfabetu,
 - b) rozwija zasób słownictwa dotyczącego codziennego życia i kultury, w obszarach, takich jak:
 - rodzina, przyjaciele, sąsiedzi,
 - miejsce zamieszkania, dom, wieś lub miasto, środowisko lokalne,
 - jedzenie, potrawy tradycyjne,
 - zakupy, sklep, centrum handlowe,
 - szkoła, klasa, przedmioty szkolne,
 - przyroda, zwierzęta,
 - czas wolny, zabawy, święta,
 - zawody, życie codzienne społeczności lokalnej,
 - tradycje, zwyczaje, folklor, elementy dziedzictwa kultury,
 - bohaterowie lokalnych legend, opowiadań i tekstów kultury,
 - c) poprawnie zapisuje najczęściej używane wyrażenia i wyrazy,
 - d) stosuje podstawowe zasady ortografii i interpunkcji charakterystyczne dla danego języka mniejszości narodowej lub etnicznej,
 - e) dostrzega podobieństwa i różnice między danym językiem mniejszości narodowej lub etnicznej a językiem polskim;

4) kultura i tożsamość – uczeń:

- a) rozpoznaje symbole, stroje, potrawy i tradycje charakterystyczne dla swojej mniejszości narodowej lub etnicznej – moduł kultura,
- b) opowiada o sobie i swojej rodzinie w kontekście przynależności kulturowej i językowej – moduł kultura,
- c) uczestniczy w wydarzeniach szkolnych i lokalnych związanych z kulturą mniejszości – moduł kultura,
- d) tworzy prace plastyczne, teksty i wypowiedzi inspirowane historią i tradycją swojej społeczności – moduł kultura,
- e) wyraża szacunek dla języka i dziedzictwa kulturowego swojej mniejszości – moduł kultura.

4. **Edukacja językowa – język regionalny – język kaszubski:**

1) komunikacja – uczeń:

- a) pokonuje bariery ograniczające chęć wypowiadania się,
- b) rozumie komunikaty werbalne i adekwatnie na nie reaguje werbalnie i niewerbalnie,
- c) sygnalizuje podstawowe potrzeby, emocje i uczucia,
- d) zadaje pytania i udziela odpowiedzi w ramach wyuczonych zwrotów,
- e) wykorzystuje przeczytane teksty literackie i nieliterackie oraz inne teksty kultury do rozmowy i wspólnego działania,
- f) tworzy krótkie i proste teksty według schematów w pisemnej komunikacji bezpośredniej,
- g) wykorzystuje słowo pisane do budowania relacji i współpracy z innymi;

2) odkrywanie i używanie języka – uczeń:

- a) analizuje i interpretuje znaczenie wypowiedzi usłyszanych w codziennych sytuacjach,
- b) podejmuje działania według usłyszanej instrukcji,
- c) kategoryzuje poznane słownictwo i stosuje je w codziennych sytuacjach,
- d) recytuje wiersze, rymowanki, wygłasza z pamięci krótkie teksty prozatorskie, odgrywa dialogi, śpiewa piosenki – indywidualnie lub w grupie – moduł kultura,
- e) eksperymentuje, bawi się słowem, tworząc własne wiersze, zagadki, rymowanki,

- f) czyta na głos proste teksty, prawidłowo akcentując wyrazy i uwzględniając charakterystyczne znaki diakrytyczne,
 - g) stosuje technikę cichego czytania prostych tekstów w języku kaszubskim,
 - h) rozumie sens krótkich opowiadań, bajek i historyjek oraz prostych piosenek i wierszyków, szczególnie gdy są wspierane obrazkami, rekwizytami, ruchem, mimiką, gestami, dodatkowymi dźwiękami – moduł kultura,
 - i) przekazuje w języku polskim treść tekstów czytanych w języku kaszubskim,
 - j) tworzy proste zdania według poznanych schematów,
 - k) tworzy indywidualnie lub w grupie proste teksty użytkowe, takie jak krótkie wiadomości w komunikacji cyfrowej, ogłoszenie, zaproszenie, życzenia, plakat,
 - l) tworzy historyjkę obrazkową z krótkimi dialogami,
 - m) korzysta z odpowiednich materiałów źródłowych i narzędzi cyfrowych do samodzielnego pogłębiania wiedzy, w tym odkrywania znaczeń nieznanych słów oraz sprawdzania ich pisowni;
- 3) świadomość językowa, w tym wiedza o języku – uczeń:
- a) rozpoznaje i nazywa litery alfabetu,
 - b) pisze czytelnie, szczególną wagę przykładu do kształtu kaszubskich liter,
 - c) rozpoznaje dźwięki: głoski, w tym spółgłoski i samogłoski, sylaby, rymy w wypowiedzianych słowach,
 - d) korzysta z zasobu słownictwa odpowiedniego do wyrażania zamierzonych treści, gromadzonego systematycznie w obrębie obszarów tematycznych, takich jak:
 - rodzina, przyjaciele,
 - miejsce zamieszkania – dom, miejscowość, region,
 - szkoła,
 - popularne zawody,
 - plan dnia,
 - zabawy, sport,
 - rok kalendarzowy i obrzędy,
 - jedzenie,
 - zakupy, sklep, centrum handlowe,
 - czas wolny i wakacje,
 - święta i tradycje,

- samopoczucie i emocje,
- przyroda,
- świat baśni i wyobraźni,
- e) nazywa osoby, miejsca, przedmioty, zwierzęta i rośliny, liczy od 1 do 100, dobiera proste przymiotniki do rzeczowników (dostosowuje formę gramatyczną), zmienia formę gramatyczną rzeczowników w kontekście składniowym,
- f) używa czasowników w odpowiedniej osobie, liczbie i czasie,
- g) stosuje podstawowe zasady ortografii kaszubskiej,
- h) dostrzega podobieństwa i różnice między językiem kaszubskim a językiem polskim i innymi językami;
- 4) kultura i tożsamość – uczeń:
 - a) kształtuje swoją tożsamość kaszubską na podstawie kultury i tradycji swojej rodziny i najbliższej okolicy – moduł kultura,
 - b) poznaje kulturę, historię, geografie, przyrodę i społeczność kaszubską w środowisku szkolnym i pozaszkolnym, w ramach wycieczek i warsztatów – moduł kultura,
 - c) uczestniczy w wydarzeniach szkolnych i lokalnych związanych z kulturą kaszubską – moduł kultura,
 - d) wyraża szacunek dla języka i dziedzictwa kulturowego Kaszubów – moduł kultura.

5. Edukacja matematyczna:

- 1) liczby – uczeń:
 - a) odczytuje, zapisuje, porównuje i porządkuje liczby naturalne w zakresie co najmniej do 10 000,
 - b) rozumie, że wartość liczby zależy od liczby cyfr oraz ich położenia w jej zapisie,
 - c) rozumie pojęcia: liczba parzysta, liczba nieparzysta,
 - d) dolicza do podanej liczby naturalnej i odlicza od podanej liczby naturalnej, po jeden, po dwa, po trzy itp. także z przekroczeniem liczby 0 w stronę liczb ujemnych,
 - e) posługuje się modelami osi liczbowej (np. linijką, centymetrem krawieckim, skalą na termometrze, rysunkiem) przy porównywaniu liczb i budowaniu intuicji pojęć „mniejsze o”, „większe o” w kontekstach praktycznych,

- f) dodaje liczby naturalne dwucyfrowe i trzycyfrowe w pamięci lub stosując zapisy wyników cząstkowych,
 - g) odejmuje od siebie liczby naturalne dwucyfrowe w przykładach, których wynik jest liczbą naturalną, w pamięci lub stosując zapisy wyników cząstkowych,
 - h) mnoży i dzieli liczby naturalne w zakresie tabliczki mnożenia, mnoży liczby dwucyfrowe przez 2, 3, 5, 10, posługuje się tabliczką mnożenia, a także interpretuje dzielenie jako mieszczzenie i podział,
 - i) dzieli liczby naturalne dwucyfrowe przez 2, 3, 5, 10 w przykładach, gdy wynik jest liczbą naturalną,
 - j) tworzy i stosuje własne strategie obliczeń,
 - k) odkrywa prawidłowości w dodawaniu, odejmowaniu, mnożeniu i dzieleniu liczb,
 - l) znajduje brakującą liczbę w równości „z okienkiem” typu: $7 + \square = 19$, $\square + 8 = 21$, $9 + 17 = \square$, także w przypadku odejmowania, mnożenia i dzielenia,
 - m) posługuje się znakami: +, −, :, <, >, =,
 - n) odczytuje i zapisuje w kontekstach praktycznych liczby rzymskie w zakresie co najmniej do XII,
 - o) sprawdza poprawność obliczeń, wykorzystując związki między dodawaniem i odejmowaniem oraz mnożeniem i dzieleniem,
 - p) odczytuje i zapisuje wybrane ułamki o liczniku 1 ($\frac{1}{2}$, $\square$, $\frac{1}{4}$, $\square$, $\square$), w prostych przypadkach interpretuje część danej całości za pomocą ułamka;
- 2) miary – uczeń:
- a) mierzy, zapisuje i odczytuje wyniki pomiaru: czasu, długości, masy, pojemności, w tym odmierza produkty za pomocą miarki i wagi,
 - b) mierzy, zapisuje i odczytuje wyniki pomiaru: temperatury, uwzględniając odczyty dodatnie i ujemne, a także oblicza różnice temperatur, w tym te związane ze wzrostem i spadkiem temperatury przechodzącym przez 0 °C,
 - c) posługuje się w codziennych sytuacjach jednostkami: kilometr, metr, centymetr, milimetr, tona, kilogram, dekagram, gram, doba, godzina, minuta, sekunda, litr, mililitr,
 - d) posługuje się w codziennych sytuacjach jednostkami: złoty, grosz – moduł ekonomiczno-finansowy,

- e) zamienia w kontekstach praktycznych jednostki długości: centymetry na milimetry, metry na centymetry oraz kilometry na metry, a w prostych rachunkowo przypadkach także odwrotnie,
 - f) zamienia w kontekstach praktycznych jednostki masy: kilogramy na dekagramy oraz kilogramy na gramy, a w prostych rachunkowo przypadkach także odwrotnie,
 - g) zamienia w kontekstach praktycznych jednostki czasu: godziny na minuty oraz minuty na sekundy,
 - h) wykonuje w kontekstach praktycznych obliczenia pieniężne, m.in. związane z budżetem domowym, zakupami, oszczędzaniem, a także odczytuje zapis dziesiętny cen towarów – moduł ekonomiczno-finansowy,
 - i) posługuje się wyrażeniami dwumianowanymi i w prostych przypadkach zamienia je na wielkości opisane jednym mianem,
 - j) porównuje długość przedmiotów, odległość, pojemność, wartość i czas trwania wybranych czynności, szacuje te wielkości oraz sprawdza wynik oszacowania;
- 3) figury – uczeń:
- a) rozpoznaje w swoim otoczeniu i opisuje przedmioty w kształcie prostopadłościanu, sześcianu, kuli, walca,
 - b) rozpoznaje w swoim otoczeniu i opisuje trójkąty, czworokąty, w tym prostokąty z uwzględnieniem kwadratów, oraz koła, rysuje je, w tym używając przyborów matematycznych,
 - c) oblicza obwody trójkątów, prostokątów, w tym kwadratów,
 - d) bada różne formy i kształty (np. ornamenty i wzory z kultury regionalnej i sztuki) w poszukiwaniu osi symetrii – moduł kultura,
 - e) orientuje się w schemacie własnego ciała, wyprowadza kierunki od siebie i od innych osób, ustala i opisuje relacje między obiektami, w przestrzeni i na kartce,
 - f) rozpoznaje w kontekstach praktycznych linie równoległe i prostopadłe; posługuje się pojęciami: pion, poziom, skos, a także korzysta z sieci kwadratowej;
- 4) dane – uczeń:
- a) odczytuje i interpretuje dane przedstawione za pomocą prostych tabel i diagramów słupkowych – moduł ekonomiczno-finansowy,

- b) wyszukuje i porównuje informacje z różnych źródeł, w kontekstach praktycznych,
 - c) prezentuje informacje w wybrany sposób (np. za pomocą diagramu, tabeli), także wykorzystując technologie cyfrowe;
- 5) myślenie matematyczne – uczeń:
- a) czyta i rozumie proste teksty zawierające treści zmatematyzowane (np. rozkłady jazdy, kalendarz, cenniki, przepisy, instrukcje itp.),
 - b) tworzy dogodny dla siebie sposób rozwiązywania zadania, także nietypowego, wykorzystując: rysunek, piktogramy, liczmany, symbole itp.,
 - c) rozwiązuje zadania tekstowe, tworząc własne strategie, wyjaśnia innym zastosowany sposób rozwiązania,
 - d) weryfikuje rozwiązania uzyskane przez siebie i innych i rozmawia o nich,
 - e) korzysta z umiejętności strategicznego myślenia, także podczas gier planszowych, kościanych, karcianych,
 - f) dostrzega, kontynuuje i opisuje rytmy i regularności przedstawione w różny sposób,
 - g) klasyfikuje obiekty i wyjaśnia kryterium klasyfikacji,
 - h) wykorzystuje umiejętności matematyczne w codziennych sytuacjach, w tym sytuacjach zakupowych czy związanych z zarządzaniem kieszonkowym czy oszczędzaniem – moduł ekonomiczno-finansowy.

6. Edukacja przyrodnicza:

- 1) procesy życiowe i różnorodność biologiczna – uczeń:
 - a) bada znaczenie kluczowych procesów życiowych, w tym oddychania, odżywiania i rozmnażania się, dla prawidłowego funkcjonowania organizmów żywych, w tym człowieka,
 - b) rozróżnia, na schemacie lub modelu, główne narządy wewnętrzne i zewnętrzne organizmu człowieka, w tym mózg, serce, płuca, żołądek, jelita, skórę, oczy, uszy, nos, i projektuje na podstawie obserwacji i doświadczeń sposoby wspierania ich działania przez ruch, zdrową dietę, higienę oraz regularny kontakt z przyrodą,
 - c) rozróżnia podstawowe potrzeby organizmów żywych, w tym potrzebę wody do przebiegu reakcji chemicznych, transportu substancji oraz termoregulacji, potrzebę pokarmu do zapewnienia energii i materiałów budulcowych do rozwoju oraz rozmnażania się, potrzebę tlenu do

- oddychania komórkowego, potrzebę odpowiedniej temperatury do zachowania funkcji życiowych, opisuje zależności między nimi i formułuje wnioski na podstawie własnych analiz,
- d) obserwuje i dokumentuje zmiany zachodzące w ciele człowieka w cyklu życia,
 - e) obserwuje w terenie i rozpoznaje podstawowe gatunki zwierząt i roślin żyjących w najbliższym środowisku oraz wyjaśnia ich znaczenie dla różnorodności biologicznej i konieczność ich ochrony,
 - f) na podstawie własnych obserwacji terenowych podaje przykłady sposobów, w jakie rośliny i zwierzęta przystosowują się do różnych warunków środowiskowych (np. długość i głębokość korzeni, kształt, struktura i barwa liści, ubarwienie zwierząt, narządy służące do życia na lądzie, w wodzie, powietrzu, pod ziemią),
 - g) wyjaśnia na podstawie badań, że życie i rozwój roślin zależy od czynników takich, jak: energia słoneczna, gleba, woda, powietrze,
 - h) wykazuje w działaniu poczucie odpowiedzialności za przyrodę, szacunek dla wszystkich form życia, m.in. przez segregację odpadów, opiekę nad roślinami i zwierzętami, oszczędzanie wody i energii, niemarnowanie żywności;
- 2) procesy fizyczne w codzienności ucznia – uczeń:
- a) obserwuje w terenie i bada działanie różnych sił, w tym grawitacji, tarcia, sprężystości i nacisku, oraz ich wpływ na ruch i zachowanie przedmiotów,
 - b) bada właściwości światła (np. tworzy cienie, bada odbicie światła od lśniących powierzchni i rozszczepienie światła, rozpoznaje naturalne i sztuczne źródła światła) i prezentuje wyniki swoich badań,
 - c) obserwuje źródła ciepła (np. Słońce, ogień, grzejnik, kuchenka, czajnik), analizuje różne sposoby wykorzystania ciepła w codziennym życiu i prezentuje wyniki swoich badań,
 - d) wyjaśnia rolę Słońca jako głównego źródła energii na Ziemi i Układu Słonecznego, korzystając z różnych źródeł informacji i własnych obserwacji,
 - e) rozróżnia dźwięki w otoczeniu, eksperymentuje z wytwarzaniem dźwięku i bada jego przemieszczanie się w różnych mediach (np. powietrze, woda, ciała stałe); podaje przykłady pozytywnego i negatywnego wpływu dźwięków na ludzi i zwierzęta,

- f) zachowuje zasady bezpieczeństwa własnego i innych osób podczas działań badawczych;
- 3) materiały i ich właściwości – uczeń:
 - a) bada materiały, takie jak papier, metal, drewno, plastik, skórę, wełnę, wodę, tkaniny, kamienie, testując ich właściwości, w tym wytrzymałość, higroskopijność, fakturę, twardość, plastyczność, klasyfikuje materiały na naturalne i sztuczne, surowce i przetworzone oraz podaje sposoby ich wykorzystania w codziennym życiu,
 - b) rozpoznaje na podstawie wyników własnych badań materiały występujące w trzech stanach skupienia – stałe, ciekłe, gazowe,
 - c) bada wpływ wybranych czynników (np. temperatury, siły, zanieczyszczenia) na zmiany zachodzące w materiałach,
 - d) przejawia zachowania ukazujące racjonalne korzystanie z materiałów i minimalizujące negatywny wpływ na przyrodę, w tym ograniczające zachowania konsumpcyjne – moduł ekonomiczno-finansowy;
- 4) edukacja klimatyczno-środowiskowa – uczeń:
 - a) na podstawie własnych badań terenowych identyfikuje zależności między elementami przyrody ożywionej i nieożywionej, w tym wpływ światła i wody na wzrost oraz budowę rośliny, zależności pokarmowe, wpływ pogody i warunków atmosferycznych na rośliny oraz zwierzęta, rolę gleby i skał w rozwoju roślin, cykle natury: cykl wody lub cykl życia roślin i zwierząt,
 - b) opisuje podstawowe zjawiska związane ze zmianą klimatu, w tym wzrost średnich temperatur w zimie i lecie, przesunięcia sezonów, wcześniejsze kwitnienie roślin, pojawienie się nowych gatunków zwierząt w okolicy lub wymarcie niektórych gatunków, czas migracji ptaków, nowe formy zanieczyszczeń środowiska, nowe formy aktywności ludzi związane z ochroną przyrody, topnienie lodowców, korzystając z wyników własnych działań badawczych (np. prowadzenie dziennika pogody, fotoalbumów zmian w otoczeniu, analiz prognoz pogody i pomiarów ilości opadów, poziomu rzek czy zanieczyszczeń powietrza i wody),
 - c) prezentuje wyniki badań własnych, wskazując przykłady pozytywnego i negatywnego wpływu działalności człowieka na środowisko,

- d) wyjaśnia konieczność oszczędzania zasobów Ziemi w codziennym życiu i proponuje własne pomysły takich działań poparte eksperymentami lub obserwacjami – moduł ekonomiczno-finansowy,
 - e) analizuje przykłady działań na rzecz klimatu i lokalnego środowiska przyrodniczego i w miarę możliwości włącza się w nie;
- 5) warsztat przyrodnika – uczeń:
- a) rozwija ciekawość poznawczą,
 - b) formułuje pytania badawcze, planuje i przeprowadza działania badawcze, w tym zbiera oraz dokumentuje dane, analizuje je i wyciąga wnioski,
 - c) przedstawia wyniki w wybranej formie graficznej,
 - d) posługuje się narzędziami badawczymi, w tym kluczami do oznaczania roślin i zwierząt, lupą, mikroskopem, lornetką, prostym szkłem laboratoryjnym, kompasem, globusem, mapą fizyczną, wagą szalkową, termometrem,
 - e) prowadzi badania przyrodnicze w taki sposób, aby nie szkodzić obserwowanym obiektom i uwzględniać ich dobro i potrzeby,
 - f) rozpoznaje sytuacje niebezpieczne dla zdrowia i życia oraz stosuje zasady bezpiecznego postępowania wobec zagrożeń ze strony niebezpiecznych zwierząt, trujących roślin i substancji, ruchu drogowego, chorób zakaźnych oraz groźnych zjawisk pogodowych,
 - g) wyjaśnia istotę pracy naukowców i nauki.

7. Edukacja społeczna:

- 1) kompetencje osobiste – uczeń:
- a) rozpoznaje i nazywa swoje mocne strony, rozwija świadomość swoich osiągnięć oraz wykorzystuje je w działaniu,
 - b) wskazuje obszary, w których szczególnie pragnie się rozwijać, a także przykładowe sposoby dbania o rozwój w tych obszarach,
 - c) podejmuje próby samooceny; na jej podstawie wprowadza zmiany w swoim zachowaniu i działaniach,
 - d) rozpoznaje i nazywa swoje potrzeby i emocje, komunikuje je innym i zwraca się o pomoc do odpowiednich osób w razie potrzeby,
 - e) stosuje poznane strategie regulacji emocji adekwatnie do sytuacji,
 - f) stosuje poznane strategie radzenia sobie ze stresem i porażką oraz potrafi prosić o wsparcie,

- g) asertywnie reaguje w sytuacjach przekraczania swoich granic, wyrażając własne potrzeby i emocje z poszanowaniem siebie i innych,
 - h) rozpoznaje negatywne zachowania ze strony innych związane z namawianiem do niebezpiecznych zachowań, przekraczaniem granic lub łamaniem zasad i reaguje na nie,
 - i) rozpoznaje wpływ innych osób, a także mediów i reklamy na swoje decyzje dotyczące wydatków – moduł ekonomiczno-finansowy,
 - j) rozważa problem z różnych perspektyw, wskazuje jego przyczyny i podejmuje decyzje dotyczące sposobu jego rozwiązania,
 - k) ustala priorytety działań, układa plan wykonania zadań, w tym szkolnych lub z życia codziennego, a także realizuje i doprowadza do końca podjęte działania, ocenia ich skuteczność,
 - l) dokonuje wyboru sposobu realizacji zadania,
 - m) docenia przydatność informacji zwrotnej, korzysta z niej,
 - n) pracuje wytrwale nawet w obliczu wyzwania lub trudności,
 - o) uczestniczy w aktywnościach związanych z osobistymi zainteresowaniami,
 - p) stosuje podstawowe zasady dotyczące zdrowego trybu życia, w tym dbania o higienę jamy ustnej, zbilansowanej diety, aktywności ruchowej oraz regularnego kontaktu z przyrodą,
 - q) uświadamia sobie wpływ swoich decyzji na zdrowie;
- 2) kompetencje społeczne – uczeń:
- a) okazuje szacunek dla wszystkich ludzi bez względu na ich narodowość, obywatelstwo, przynależność kulturową, wyznanie, kolor skóry, pozycję społeczną, wiek, stan zdrowia itp.,
 - b) nawiązuje i podtrzymuje relacje społeczne w najbliższym otoczeniu: w rodzinie, klasie i szkole oraz lokalnej wspólnocie,
 - c) inicjuje i podtrzymuje współpracę w grupie, a także współtworzy, negocjuje i stosuje zasady działania w grupie,
 - d) zgłasza własne pomysły podczas podejmowania decyzji w grupie, przestrzega wspólnie podjętych ustaleń,
 - e) rozpoznaje emocje innych i reaguje na nie w adekwatny sposób,
 - f) zwraca uwagę na potrzeby innych członków grupy, oferuje pomoc osobie, która jest w potrzebie, nawet jeśli wymaga to od niego wysiłku,

- g) podejmuje próby samodzielnego rozwiązywania konfliktów, stosując elementy mediacji rówieśniczej,
 - h) rozpoznaje przejawy przemocy wobec siebie i innych, w tym zastraszanie, dręczenie, cyberprzemoc, i przeciwstawia się im samodzielnie lub prosząc o pomoc dorosłego,
 - i) odgrywa odpowiedzialnie role społeczne,
 - j) planuje i realizuje we współpracy z innymi działania w klasie i środowisku lokalnym, realizując inicjatywy, współpracując z rówieśnikami i dorosłymi oraz rozwijając postawę obywatelską i odpowiedzialność za wspólne dobro;
- 3) edukacja obywatelska – uczeń:
- a) przedstawia na podstawie własnych obserwacji terenowych i różnych źródeł podstawowe elementy krajobrazu lokalnego oraz zagospodarowania przestrzeni i opisuje ich wartość przyrodniczą i kulturową – moduł kultura,
 - b) określa główne kierunki geograficzne na mapie, wskazuje na niej swoje miejsce zamieszkania i region oraz odczytuje z niej cechy charakterystyczne krajobrazu,
 - c) korzysta z map i ilustracji, aby wyjaśnić podstawowe pojęcia geograficzne, takie jak: kontynent, ocean, morze, wyspa, kraj, granica; podaje przykłady z własnego otoczenia,
 - d) rozpoznaje Polskę na mapie Europy i świata oraz wskazuje jej stolicę, główne miasta, rzeki i pasma górskie; wskazuje kraje sąsiadujące z Polską,
 - e) prezentuje wybrane wydarzenia, obiekty, miejsca i postaci z lokalnej, polskiej oraz europejskiej historii i teraźniejszości oraz wyjaśnia ich znaczenie – moduł kultura,
 - f) prezentuje w różnych formach informacje o Polakach, którzy są przykładami postaw wartościowych etycznie, w tym dobra, odwagi, mądrości i patriotyzmu – moduł kultura,
 - g) charakteryzuje patrona swojej szkoły oraz wskazuje aktualnego prezydenta, premiera i marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej,
 - h) rozróżnia i opisuje symbole państwowe Polski: flagę, godło i hymn oraz flagę i hymn Unii Europejskiej, a także zachowuje się z szacunkiem podczas śpiewania lub słuchania hymnu oraz wciągania flagi na maszt,

- i) wskazuje wybrane święta państwowe, rozpoznaje zwyczaje lokalne, tradycyjne elementy kultury i języka oraz w miarę możliwości zachowuje je, uczestnicząc w życiu społecznym – moduł kultura,
- j) wyjaśnia znaczenie praw i obowiązków ucznia, podstawowych praw człowieka oraz podstawowych praw i obowiązków obywatela, dostrzega ich obecność lub brak w codziennym życiu oraz opisuje konsekwencje niewypełniania praw i obowiązków,
- k) analizuje podstawowe różnice między życiem ludzi w przeszłości i obecnie, korzystając z doświadczeń rodzinnych oraz innych źródeł,
- l) rozumie podstawowe zależności geograficzno-ekonomiczne, w tym skąd pochodzą żywność i inne dobra konsumpcyjne, na czym polega obieg pieniądza w gospodarce,
- m) odróżnia polskie banknoty i monety od banknotów i monet innych państw oraz wie, że waluty można wymieniać – moduł ekonomiczno-finansowy,
- n) nazywa różne formy i źródła dochodu w rodzinie i zauważa różnice w dochodach ludzi – moduł ekonomiczno-finansowy,
- o) tworzy listę zakupów, odróżniając potrzeby od pragnień (zachcianek), jest przygotowany do podejmowania prostych decyzji zakupowych uwzględniających dostępne środki oraz korzyści wynikające z oszczędzania – moduł ekonomiczno-finansowy,
- p) wyjaśnia cel przechowywania pieniędzy w odpowiednich instytucjach finansowych – moduł ekonomiczno-finansowy.

8. Edukacja artystyczna – plastyka i muzyka:

- 1) percepcja i interpretacja dzieł plastycznych – uczeń:
 - a) rozpoznaje podstawowe środki wyrazu plastycznego w oglądanych dziełach, w tym barwę, linię, kształt, fakturę,
 - b) nazywa emocje wywoływane przez dzieło sztuki – moduł kultura,
 - c) porównuje dzieła sztuki, uwzględniając różne kryteria, w tym barwę, nastrój – moduł kultura,
 - d) opisuje wybrane dzieła sztuki, w tym obrazy, rzeźby, ilustracje, filmy, fotografie – moduł kultura,
 - e) interpretuje znaczenie wybranych symboli lub elementów obecnych w dziele sztuki – moduł kultura;

- 2) twórcze działania plastyczne – uczeń:
 - a) stosuje podstawowe środki wyrazu plastycznego w działaniach twórczych, w tym kontrast barw, rytm, linie, proporcje,
 - b) tworzy prace plastyczne inspirowane motywem, wzorem lub obserwacją obiektów i zjawisk przyrodniczych,
 - c) stosuje podstawowe techniki plastyczne, w tym rysunek, malarstwo, grafikę, rzeźbę, kolaż, a także dobiera odpowiednie narzędzia i materiały do ich realizacji,
 - d) planuje etapy tworzenia pracy plastycznej,
 - e) tworzy kompozycje plastyczne inspirowane różnymi doświadczeniami, emocjami, kontaktem ze sztuką i przyrodą,
 - f) wykonuje fotografie przyrodnicze, portretowe lub inscenizowane oraz proste animacje,
 - g) rozmawia o rezultatach pracy twórczej własnej i zespołowej;
- 3) kształcenie wrażliwości estetycznej – uczeń:
 - a) dostrzega ład i nieład, regularność i nieregularność, harmonię i dysharmonię w otoczeniu oraz podobieństwa między światem przedstawionym w poznawanej sztuce a otaczającą go rzeczywistością,
 - b) na elementarnym poziomie charakteryzuje i ocenia estetykę otoczenia, w tym wystrój otaczających go wnętrz, uporządkowanie przestrzeni i wygląd przedmiotów,
 - c) porządkuje, także w wypowiedzi ustnej lub artystycznej, własne otoczenie i przedmioty codziennego użytku;
- 4) percepcja i interpretacja muzyki – uczeń:
 - a) słucha, także aktywnie, utworów muzyki klasycznej, rozrywkowej i tradycyjnej z różnych kultur i epok – moduł kultura,
 - b) określa tempo, dynamikę, nastrój utworów w różnorodny sposób,
 - c) reaguje ruchem na zmiany tempa, dynamiki, nastroju czy wysokości dźwięku w utworze,
 - d) rozpoznaje utwory wykonywane solo i zespołowo: chóralnie lub instrumentalnie,
 - e) rozpoznaje w piosence zwrotkę i refren, w utworze muzycznym budowę AB, ABA,

- f) identyfikuje i różnicuje dźwięki, rytmy i melodie w zabawach i grach słuchowych,
 - g) rozpoznaje wybrane instrumenty muzyczne, nazywa je i przyporządkowuje do wysłuchanych fragmentów muzyki oraz ilustracji;
- 5) aktywności muzyczne: śpiew, ruch i gra na instrumentach – uczeń:
- a) śpiewa piosenki dziecięce, ludowe i okolicznościowe, hymn państwowy i wybrane pieśni patriotyczne – moduł kultura,
 - b) uczestniczy w zabawach głosowych, ćwiczeniach emisyjnych,
 - c) gra na instrumentach melodycznych i niemelodycznych zgodnie z prostym zapisem graficznym – nutowym i beznutowym,
 - d) odtwarza proste układy taneczne do piosenek dziecięcych, w tym z użyciem rekwizytów, oraz uczestniczy w zabawach muzyczno-ruchowych i tańcach integracyjnych,
 - e) wykonuje podstawowe kroki wybranych tańców narodowych lub ludowych – moduł kultura,
 - f) odczytuje, używając tataizacji, innych sylab rytmicznych lub gestodźwięków, proste schematy rytmiczne z różnych zapisów,
 - g) współpracuje z innymi podczas wspólnego, zespołowego muzykowania;
- 6) twórcze działania muzyczne – uczeń:
- a) twórczo wykorzystuje dźwięk, ruch i rytm do wyrażania emocji, nastrojów i pomysłów,
 - b) wykorzystuje przedmioty codziennego użytku do zabaw muzycznych,
 - c) wykonuje improwizacje instrumentalne i ruchowe, w tym inspirowane dźwiękami przyrody, projektuje rytmy na instrumentach perkusyjnych, odgrywa dialogi muzyczne w parach i zespołowo,
 - d) tworzy ruchowe improwizacje do muzyki instrumentalnej lub wokalne, w tym taniec swobodny, układ gestów zgodnych z rytmem,
 - e) tworzy i wykonuje proste akompaniamenty do wybranych utworów muzycznych z użyciem dostępnych instrumentów lub rekwizytów;
- 7) inne działania artystyczne – uczeń:
- a) demonstruje wybrane emocje i stany przez ekspresję artystyczną, w tym głosową, muzyczną i ruchową, oraz opowiada o własnych przeżyciach artystycznych,

- b) kreuje postacie sceniczne, nadając im charakter za pomocą różnych środków wyrazu,
- c) interpretuje wybrane teksty kultury, w tym muzyczne i wizualne, i przekłada je na własny język artystyczny – moduł kultura,
- d) tworzy scenki dramatyczne inspirowane literaturą dziecięcą i wydarzeniami z życia codziennego,
- e) stosuje środki wyrazu artystycznego, w tym ruch, głos, rytm, przestrzeń, rekwizyt, instrument; posługuje się elementami scenografii i kostiumu w działaniach teatralnych,
- f) podejmuje we współpracy z innymi działania artystyczne, uwzględniając różne formy komunikacji.

9. Edukacja techniczna i informatyczna:

- 1) bezpieczeństwo i higiena – uczeń:
 - a) wskazuje sytuacje niebezpieczne i sposoby reagowania, w tym wymienia podstawowe numery alarmowe, telefon zaufania i szkolne procedury bezpieczeństwa, z których może skorzystać w miarę swoich możliwości – moduł bezpieczeństwo i obrona,
 - b) potrafi wezwać pomoc, w tym przekazać informacje o zdarzeniu i swoje dane – moduł bezpieczeństwo i obrona,
 - c) stosuje podstawowe zasady udzielania pierwszej pomocy w sytuacjach zagrożenia zdrowia lub życia – moduł bezpieczeństwo i obrona,
 - d) reaguje na instrukcje oraz komunikaty wizualne i dźwiękowe, a także stosuje zasady bezpieczeństwa, w tym bezpieczeństwa drogowego, w trakcie wyjść i wycieczek oraz zajęć w bezpośrednim otoczeniu szkoły, także podczas próbnych ewakuacji – moduł bezpieczeństwo i obrona,
 - e) przygotowuje miejsce pracy i zachowuje w nim porządek, przestrzegając zasad bezpieczeństwa, w tym higieny cyfrowej oraz ergonomii określonych w regulaminie pracowni lub klasy – moduł bezpieczeństwo i obrona,
 - f) zachowuje zasady bezpieczeństwa i higieny w sytuacjach życia codziennego, w tym podczas przygotowywania oraz spożywania posiłków,
 - g) używa odpowiednich materiałów i posługuje się w sposób bezpieczny prostymi narzędziami, w tym młotkiem, śrubokrętem, igłą, nożyczkami,

- oraz prostymi urządzeniami technicznymi i cyfrowymi – moduł bezpieczeństwa i obrona,
- h) stosuje zasady ochrony prywatności i bezpieczeństwa w codziennym i cyfrowym świecie, rozpoznaje i odpowiednio reaguje na sytuacje ryzykowne, dbając o wizerunek i dane osobowe – moduł bezpieczeństwa i obrona,
 - i) współpracuje w grupie, w tym on-line, z poszanowaniem zasad komunikacji i etykiety lub netykiety,
 - j) podejmuje samodzielne próby ustalenia przydatności i weryfikowania poprawności informacji uzyskanych z różnych źródeł, w tym generowanych przez sztuczną inteligencję;
- 2) projektowanie i tworzenie – uczeń:
- a) planuje i wykonuje własne projekty, w tym projekty zagospodarowania swojego otoczenia i lokalnej przestrzeni, z uwzględnieniem rozwiązań z zakresu adaptacji do zmiany klimatu, wykonując szkice i notatki oraz określając algorytmy w formie słownej, graficznej, a także z wykorzystaniem aplikacji do programowania blokowego,
 - b) wykonuje przedmioty użytkowe, dekoracyjne i modele techniczne, a także montuje wybrane urządzenia i przedmioty, wykorzystując oszczędnie dostępne materiały oraz poznane technologie,
 - c) wykonuje i edytuje proste materiały cyfrowe, wykorzystując przeglądarkę internetową, podstawowe programy, w tym aplikacje tekstowe, graficzne, filmowe, programowanie blokowe oraz narzędzia oparte na sztucznej inteligencji,
 - d) redaguje prostą instrukcję lub wskazówki dotyczące wykorzystania dostępnych narzędzi i urządzeń, w tym cyfrowych,
 - e) wykorzystuje zasoby cyfrowe w sposób etyczny, zgodny z prawem autorskim,
 - f) analizuje wpływ stosowanych materiałów i technik na środowisko oraz zdrowie, w tym rozpoznaje materiały szkodliwe i bezpieczne,
 - g) poszukuje alternatywnych zastosowań materiałów, narzędzi technicznych i rozwiązań algorytmicznych,
 - h) prezentuje efekty pracy własnej, w parze lub grupie na forum klasy, wykorzystując dostępne urządzenia i formy,

- i) zauważa i nazywa pozytywne aspekty swojej pracy oraz pracy innych, ocenia efekty działań, formułując i wykorzystując konstruktywną informację zwrotną,
- j) kończy rozpoczętą pracę i potrafi opowiedzieć o jej przebiegu oraz rezultacie ustnie lub pisemnie, także z wykorzystaniem technologii cyfrowych,
- k) wykorzystuje narzędzia i technologie do rozwiązywania problemów i realizacji prac z innych obszarów przedmiotowych.

10. **Wychowanie fizyczne:**

- 1) aktywność fizyczna i bezpieczeństwo – uczeń:
 - a) podejmuje działania na rzecz utrzymania zdrowia, takie jak: dbanie o higienę ciała, wybór stroju sportowego odpowiedniego do miejsca zajęć i pogody, zdrowa dieta, regularny kontakt z przyrodą,
 - b) wymienia i rozpoznaje przykłady aktywności fizycznej możliwej do wykonania w domu, w szkole i na świeżym powietrzu,
 - c) podejmuje aktywność fizyczną w celu utrzymania zdrowia i zapobiegania wadom postawy, wykonuje systematycznie ćwiczenia fizyczne,
 - d) wykonuje rozgrzewkę i wyjaśnia jej cel,
 - e) przestrzega zasad zabaw i gier ruchowych oraz zespołowych,
 - f) stosuje zasady bezpiecznego poruszania się pieszo, na rowerze, hulajnodze i rolkach, a także zna główne znaki drogowe – moduł bezpieczeństwo i obrona,
 - g) stosuje zasady bezpieczeństwa w czasie aktywności plenerowych, w tym nad wodą, w lesie i górach – moduł bezpieczeństwo i obrona;
- 2) sprawność fizyczna – uczeń:
 - a) chodzi, maszeruje, biega ze zmianą kierunku i tempa, zachowując rytm i koordynację,
 - b) skacze, podskakuje i przeskakuje – obunóż, jednonóż, w miejscu i w ruchu, przez przeszkody, w dal z miejsca i rozbiegu, przez skakankę lub gumę,
 - c) wspina się na niskich wysokościach,
 - d) czołga się w różnych kierunkach i pod przeszkodami,
 - e) rzuca jednorącz małymi przyborami do celu nieruchomego i ruchomego,
 - f) podaje przybory oburącz sprzed klatki piersiowej i nad głowę, w miejscu i w ruchu, a także chwytą je w miejscu i w ruchu,

- g) uderza piłkę nogą w miejscu i w ruchu, do partnera lub celu, z różną siłą i w różnych kierunkach,
- h) odbija piłkę oburącz lub jednorącz w górę i w kierunku partnera,
- i) wykonuje podstawowe ćwiczenia techniczne z piłką lub innym przyborem charakterystycznym dla gier zespołowych: kozłuje w miejscu i w ruchu, podaje i chwyta, odbija, uderza, prowadzi, rzuca, uderza do celu,
- j) toczy, podnosi i przenosi przybory,
- k) utrzymuje równowagę w pozycjach statycznych i dynamicznych, z przyborem i bez,
- l) wykonuje rotacje ciała wokół osi pionowej i poziomej, w tym obroty w miejscu i w ruchu, przewroty w przód z przysiadu podpartego,
- m) przenosi ciężar ciała z jednej strony na drugą,
- n) utrzymuje prawidłową postawę ciała w różnych pozycjach,
- o) wykonuje ćwiczenia rytmiczne przy muzyce,
- p) uczestniczy w zabawach i grach ruchowych oraz grach zespołowych,
- q) korzysta z dostępnego sprzętu sportowego, zachowując zasady bezpieczeństwa,
- r) współpracuje z innymi przy planowaniu i realizacji zabaw ruchowych,
- s) przestrzega zasad fair play w zabawach i grach ruchowych oraz grach zespołowych.

11. **Etyka:**

- 1) ja i etyka – uczeń:
 - a) odróżnia ocenę etyczną, w tym dobre i złe działania, postawy, cele, od innych ocen, w tym: estetycznej – piękne i brzydkie wytwory kultury praktycznej – użyteczne i nieużyteczne przedmioty, działania, a także poznawczej – prawdziwe i fałszywe sądy,
 - b) formułuje proste oceny etyczne w odniesieniu do codziennych doświadczeń oraz poznanych tekstów kultury i uzasadnia je w dyskusji – moduł kultura,
 - c) posługuje się nazwami postaw etycznie wartościowych, takimi jak: sprawiedliwość, szacunek, życzliwość, uczciwość, odpowiedzialność, odwaga, solidarność, troska, przyjaźń, miłość, a także wskazuje przykłady działań będących ich przejawem,
 - d) odróżnia działania, postawy i cele etycznie wartościowe od nieetycznych – moduł kultura,

- e) na podstawie codziennych doświadczeń i poznanych tekstów kultury formułuje normy moralne, w tym obowiązki moralne, wynikające z tych doświadczeń i tekstów – moduł kultura;
- 2) ja i moje życie – uczeń:
- a) ocenia pod względem etycznym własne postawy, cele i działania oraz określa konsekwencje tych działań dla siebie i innych,
 - b) wskazuje i podejmuje działania będące przejawem szacunku dla siebie i troski o samego siebie,
 - c) wskazuje przykłady swoich praw i obowiązków – dziecka, ucznia, człowieka – i korzysta z nich we własnym codziennym doświadczeniu;
- 3) ja wśród ludzi – uczeń:
- a) ocenia pod względem etycznym postawy innych osób, ich cele i działania oraz określa konsekwencje tych działań dla siebie i pozostałych członków społeczności,
 - b) wskazuje postawy etycznie wartościowe wobec innych, w tym szacunek, życzliwość, solidarność, troskę, odpowiedzialność, oraz podejmuje działania będące ich przejawem, zwłaszcza wobec słabszych, wykluczanych, należących do mniejszości,
 - c) wskazuje i ocenia pod względem etycznym normy moralne ustanawiane przez grupy i wspólnoty, do których należy, w tym także nieformalne grupy rówieśnicze,
 - d) wskazuje postawy służące współpracy, zaufaniu, integracji w grupie i wspólnocie i podejmuje działania będące ich przejawem,
 - e) przeciwstawia się w sposób etycznie wartościowy działaniom agresywnym wobec siebie i innych;
- 4) ja i przyroda – uczeń:
- a) ocenia pod względem etycznym postawy, cele i działania wobec przyrody oraz określa konsekwencje tych działań dla środowiska,
 - b) wskazuje i podejmuje działania będące przejawem odpowiedzialności za środowisko i troski o przyrodę,
 - c) wskazuje przykłady zachowań zwierząt jako istot czujących,
 - d) przeciwstawia się w sposób etycznie wartościowy działaniom szkodliwym dla środowiska i krzywdzącym zwierzęta.

W ramach edukacji wczesnoszkolnej uczniowie zdobywają doświadczenia edukacyjne, które wspierają ich rozwój osobisty, psychiczny, społeczny i fizyczny oraz budują poczucie sprawczości. Doświadczenia edukacyjne mają charakter praktyczny, wzmacniają kompetencje fundamentalne i przekrojowe oraz rozwijają umiejętności komunikacyjne i współpracę.

1. Uczeń przynajmniej cztery razy w roku szkolnym uczestniczy w rozgrywkach klasowych lub szkolnych z wykorzystaniem gier planszowych, kościanych lub karcianych, które są dobrane pod kątem rozwijania logicznego i strategicznego myślenia, a także bierze udział w wyborze gier, przygotowuje i notuje wyniki rozgrywek w zaplanowany przez siebie sposób, a po zakończeniu gry analizuje zastosowane strategie.
2. Uczeń przynajmniej raz w roku szkolnym:
 - 1) wybiera książkę do indywidualnej lektury i prezentuje ją;
 - 2) w grupie wybiera lekturę do pracy podczas zajęć;
 - 3) w grupie realizuje zadanie, używając nauczanego języka obcego nowożytnego (np. wymiana listów, kartek z równoległą klasą ze szkoły za granicą, spotkanie z *native speaker*);
 - 4) tworzy własny instrument, lalkę, maskę lub scenografię, wykorzystując je w działaniach artystycznych;
 - 5) bierze udział w wydarzeniu kulturalnym (w zwiedzaniu muzeum, koncercie, spektaklu) na żywo lub on-line.
3. Uczeń przynajmniej raz w trakcie etapu edukacyjnego:
 - 1) w grupie zakłada i prowadzi uprawę roślin (np. kwietnej łąki z roślinami nektaroi pyłkodajnymi, ogródka ziołowego, ogródka warzywnego);
 - 2) uczestniczy w przygotowaniu i realizacji wydarzenia artystycznego prezentowanego poza klasą (np. w spektaklu teatralnym);
 - 3) pracując w grupie, realizuje pod opieką nauczyciela przynajmniej po jednym projekcie edukacyjnym z każdego z obszarów, które dotyczą:
 - a) przedsiębiorczości (np. sklepik, kiermasz charytatywny),
 - b) tożsamości i społeczności lokalnej lub regionalnej (np. dziedzictwo lokalne, tradycje i zwyczaje, gwary, atrakcyjność regionu),
 - c) ochrony środowiska, ekologii, klimatu (np. różnorodność biologiczna, oszczędzanie zasobów, recykling, odpowiedzialne zakupy),

- d) zagospodarowania przestrzeni (np. projektowanie przestrzeni osiedla, parku, placu zabaw, z uwzględnieniem uwarunkowań estetycznych, przyrodniczych, w tym ochrony przyrody, i potrzeb społecznych),
- e) konstrukcji prostych maszyn technicznych (np. proste maszyny z przekładniami zębatymi i dźwigniami, maszyny przepływowe, pochylnie),
- f) modelowania (np. tworzenie modelu urządzenia lub układu elementów, który umożliwia obserwację siły grawitacji, oporu, tarcia, siły napędowej, naprężającej, rozciągającej, elektromotorycznej lub innych sił),
- g) programowania (np. sekwencja ruchów robota po trasie, programowanie urządzenia, przesuwanie przedmiotów po macie, budowanie wieży z kubków, algorytm opisujący kroki działania),
- h) problemów społecznych (np. rozwiązanie problemu, który uczniowie zaobserwowali w klasie, szkole lub okolicy, w tym opieka nad zwierzętami, aktywność na rzecz lokalnej społeczności),
- i) zdrowia (np. odżywianie, ruch, zdrowe nawyki, monitorowanie zdrowia).

Warunki i sposób realizacji

Edukacja wczesnoszkolna to ważny etap zdobywania przez uczniów doświadczeń związanych z rolą ucznia, rozwijania samodzielności w procesie zdobywania wiedzy o świecie i rozumienia celu tego procesu, nawiązywania relacji w zróżnicowanym społecznie i kulturowo środowisku szkolnym. Wiedza i umiejętności dzieci są różnorodne, co jest naturalną cechą rozwojową, zatem realizacja podstawy programowej wiąże się z koniecznością dostosowania procesu uczenia się do indywidualnych potrzeb i tempa rozwoju każdego dziecka.

Podstawowym założeniem edukacji językowej we wszystkich nauczanych językach jest położenie nacisku na kompetencje komunikacyjne stanowiące fundament funkcjonowania w społeczeństwie oraz podstawę procesu uczenia się. W szczególności oznacza to rozszerzenie kształcenia umiejętności związanych z mówieniem i słuchaniem oraz uczestnictwem w rozmowie na obszary wszystkich edukacji oraz takie kształtowanie doświadczeń edukacyjnych, które umożliwią rozwijanie wskazanych wyżej kompetencji w naturalnych sytuacjach komunikacyjnych, przykładowo przez uczenie się kooperacyjne czy tworzenie tekstów kierowanych do rzeczywistych adresatów.

Istotnym warunkiem realizacji celów nauczania w zakresie edukacji polonistycznej jest nauczanie czytania oparte przede wszystkim na rozumieniu czytanego tekstu (oprócz podejścia lingwistycznego, które koncentruje się na technicznym aspekcie czytania, czyli prawidłowym rozpoznawaniu znaków graficznych i ich przekładzie na elementy brzmieniowe). Jego podstawą jest rozwijanie motywacji wewnętrznej do czytania oraz doskonalenie umiejętności analizy i interpretacji tekstu, a efektem – korzystanie przez uczniów z umiejętności czytania w celu samodzielnego zdobywania informacji oraz dla przyjemności wynikającej z przeżycia literackiego. Decyzja doboru lektur należy do nauczycieli i jest uwarunkowana specyfiką danej szkoły, danego oddziału, uczniów i lokalnego środowiska. Nauczyciel, znając potrzeby i możliwości swoich uczniów oraz ich zainteresowania, umiejętności językowe i sprawność czytelniczą, wybiera utwory oraz stwarza uczniom możliwość rozszerzenia zestawu lektur o ich własne propozycje. W ciągu roku szkolnego uczniowie powinni przeczytać w całości niemniej niż 4 pozycje książkowe. W wyborze lektur nauczyciel i uczniowie współpracują z nauczycielem bibliotekarzem, który stanowi wsparcie w tym wyborze, wskazując wartościowe pozycje z zakresu literatury dziecięcej klasycznej i współczesnej.

W nauczaniu pisania od początku edukacji szkolnej powinno dominować podejście rozwojowe, w którym nauczyciel zachęca uczniów do kreślenia znaków i tworzenia wypowiedzi pisemnych bez obawy o poprawność i charakter pisma, wykorzystując naturalne zainteresowanie dzieci językiem pisanym oraz jego funkcją w przekazywaniu i utrwalaniu informacji, a także kreowaniu własnych wypowiedzi. Uczniowie, pisząc swoje teksty do adresatów innych niż nauczyciel, mogą używać – zwłaszcza w początkowym okresie nauki – rysunków, piktogramów i pojedynczych wyrazów. Podejście rozwojowe do nauczania pisania opiera się na zrozumieniu przez dziecko funkcji różnych elementów pisma. Nauczyciel, obserwując uczniów, zdobywa informacje, w jaki sposób dzieci nabywają umiejętność pisania, co umożliwia mu podejmowanie decyzji o tym, kiedy i jak należy interweniować, aby rozwinąć kreatywność i umiejętność konstruowania poprawnych wypowiedzi u każdego ucznia.

W zakresie języka obcego nowożytnego na zakończenie klasy III uczeń powinien osiągnąć poziom biegłości językowej A1 według Europejskiego Systemu Opisu

Kształcenia Językowego. Nauczanie języka obcego nowożytnego na I etapie edukacyjnym opiera się na podejściu holistycznym, integrującym proces nabywania kompetencji językowych z pozostałymi obszarami edukacji wczesnoszkolnej.

W trakcie edukacji matematycznej uczniowie powinni mieć stałą możliwość korzystania z liczmanów, klocków, patyczków, palców oraz innych konkretnych przedmiotów umożliwiających budowanie modeli sytuacji matematycznych, wspomagających obliczenia, rozumienie pojęć, rozumowania matematyczne oraz intuicje geometryczne. Umiejętności rachunkowe i rozumowanie należy rozwijać u uczniów od samego początku edukacji, nie czekając, aż będą oni umieli czytać i pisać, bez ograniczania zakresu używanych przez nich liczb. Nauczyciel może przedstawiać zadania ustnie, a o ich rozwiązaniach uczniowie mogą dyskutować z kolegami i nauczycielem bez konieczności przedstawienia rozwiązania za pomocą zapisu. Rozmawianie o liczeniu i rozumowaniach powinno być jedną z podstawowych metod pracy na I etapie edukacyjnym. Ważne jest budowanie u uczniów przekonania, że mają prawo popełniać błędy. Warto, aby błąd popełniony przez ucznia był powodem do rozwijającej rozmowy o sposobach rozumowania. Nauczyciel powinien analizować i odczytywać tok myślenia ucznia także wtedy, gdy ostateczna odpowiedź nie jest poprawna.

Należy uwzględnić zróżnicowane potrzeby edukacyjne uczniów – także tych, którzy wymagają więcej czasu i wsparcia w przechodzeniu od manipulacji do myślenia abstrakcyjnego. Uczniowie powinni być zachęceni do przedstawiania danych i rozwiązań zadań za pomocą rysunków, schematów i diagramów. Wspólna praca nad zadaniami (w grupach, parach) sprzyja rozwojowi myślenia i argumentowania. Ważne jest zachowanie równowagi między ćwiczeniem podstawowych umiejętności rachunkowych (np. sprawnego dodawania, odejmowania, porównywania) czy typowych zadań tekstowych a stwarzaniem okazji do rozwiązywania zadań nietypowych, wymagających poszukiwania sposobu rozwiązania i tworzenia własnych strategii. Zaleca się integrowanie treści edukacji matematycznej z grami, zabawami oraz zadaniami związanymi z edukacją finansową (w tym zabawy w sklep, planowanie zakupów, tworzenie planu finansowania wycieczki) i architektoniczną (w tym konstruowanie budowli z klocków, projektowanie układów przestrzennych). Takie działania nie tylko rozwijają kompetencje matematyczne,

ale także wzmacniają motywację do uczenia się matematyki i jej stosowania w codziennym życiu.

Edukacja przyrodnicza obejmuje nie tylko poznawanie przyrody, ale także rozwijanie postaw proekologicznych. Kluczowe znaczenie ma tu uczenie się przez bezpośredni kontakt z otoczeniem (w środowisku przyrodniczym). W związku z tym ważne jest, aby dzieci jak najwięcej czasu spędzały poza salą lekcyjną, w bezpośrednim otoczeniu szkoły, wykorzystując jego edukacyjny potencjał. Specyfika edukacji przyrodniczej wyraża się także w tym, że wprowadza ona dziecko w podstawy myślenia i działania naukowego. Dzieci powinny mieć zatem jak najwięcej okazji do dociekania, prowadzenia obserwacji, eksperymentów, eksploracji, które pozwalają im budować rozumienie zależności, jakie występują w ekosystemach i między nimi oraz między ludźmi, przyrodą i miejscem, w którym żyją. Ponadto należy wspierać uczniów i angażować ich w promowanie odpowiedzialnego stylu życia oraz zachęcać do udziału w decyzjach i działaniach na rzecz środowiska, co pozwoli im rozwinąć postawę troski o nie. Edukacja przyrodnicza wymaga dostępu uczniów do różnorodnych środków dydaktycznych umożliwiających prowadzenie działalności badawczej, jak lupy, mikroskopy, podstawowe szkło laboratoryjne, mapy, globusy, kompasy, termometry, wagi i inne.

W przypadku edukacji społecznej istotne jest stworzenie przestrzeni edukacyjnej, która pozwala uczniom na doświadczanie, współdziałanie, refleksję, dialog oraz rozwijanie samoświadomości i odpowiedzialności za siebie i innych, a także umożliwienie uczniom partycypacji w działaniach społecznych i obywatelskich podejmowanych na terenie szkoły oraz poza nią. Nauczyciel stwarza sytuacje dydaktyczne sprzyjające rozwojowi emocjonalnemu i społecznemu uczniów z wykorzystaniem metod aktywizujących, w tym dramy, *storytelling*, debaty, kręgów komunikacyjnych, projektów edukacyjnych. Uczniowie możliwie często powinni pracować w parach i większych zespołach. Kluczowe jest wdrażanie dzieci do wyrażania opinii, stawiania pytań, dokonywania wyborów oraz podejmowania decyzji w bezpiecznym i wspierającym środowisku. Ważnym elementem jest włączanie strategii edukacyjnych służących rozpoznawaniu i nazywaniu emocji, trenowaniu uważności, regulowaniu napięcia oraz wspieraniu uczniów w sytuacjach społecznych, w tym konfliktowych. Nauczyciel modeluje postawy oparte na empatii, otwartości i szacunku, również przez dawanie własnego przykładu.

Szkoła zapewnia:

- 1) przestrzeń sprzyjającą pracy zespołowej, rozmowie i wspólnym działaniom (np. strefy do pracy w grupach, miejsce do pracy w kręgu, do odpoczynku i wyciszenia);
- 2) możliwość korzystania z materiałów dydaktycznych wspomagających rozwój kompetencji osobistych, społecznych i obywatelskich (np. plansz do komunikacji, scenariuszy sytuacyjnych, mapy, globusu);
- 3) czas w planie dnia umożliwiający realizację zajęć w formie cyklicznych spotkań klasowych, rozmów, projektów społecznych oraz aktywności integracyjnych;
- 4) współpracę z rodzicami, pedagogiem szkolnym, psychologiem i wychowawcami świetlicy tak, aby działania na rzecz rozwoju osobistego i społecznego uczniów były spójne i systemowe.

Edukacja artystyczna odgrywa istotną rolę w całościowym rozwoju dziecka, wspierając jego wrażliwość estetyczną, ekspresję emocji i kreatywność, dlatego powinna odbywać się w atmosferze radości tworzenia, poczucia bezpieczeństwa oraz wzajemnego szacunku. Nauczyciel stosuje zróżnicowane metody pracy, angażujące zmysły, emocje i ruch dziecka, oparte na naturalnej ciekawości, zabawie, eksperymentowaniu i współdziałaniu. Szczególnie ważne jest wspieranie samodzielności dzieci w podejmowaniu decyzji twórczych i refleksji nad efektami własnej aktywności. Proces jest w tym wypadku równie ważny jak ostateczne efekty pracy. Edukacja artystyczna powinna być elastyczna, uwzględniać indywidualne potrzeby dzieci i wspierać ich rozwój społeczny, kulturowy i emocjonalny, także przez kontakt ze sztuką i kulturą w różnorodnych formach.

Szkoła zapewnia odpowiednią przestrzeń i wyposażenie (np. materiały plastyczne, instrumenty muzyczne, rekwizyty teatralne) umożliwiające swobodną ekspresję indywidualną i zespołową.

Zajęcia z edukacji technicznej i informatycznej powinny być prowadzone w sposób praktyczny, funkcjonalny i dostosowany do możliwości percepcyjnych i motorycznych uczniów. Istotne jest, aby uczniowie mieli możliwość działania (indywidualnego lub grupowego) w ramach konkretnych zadań i problemów do rozwiązania. Nauczyciel organizuje pracę uczniów tak, aby umożliwić im wykonywanie prostych czynności technicznych, w tym składanie, łączenie, planowanie, konstruowanie przedmiotów

użytkowych, a także korzystanie z urządzeń cyfrowych w sposób bezpieczny i świadomy. Ważne jest wykorzystywanie prostych narzędzi, materiałów oraz sprzętu komputerowego i oprogramowania edukacyjnego. W procesie nauczania ważne jest stopniowe wprowadzanie uczniów w świat technologii i informatyki, z uwzględnieniem podstawowych pojęć, zasad działania urządzeń oraz możliwości ich zastosowania w życiu codziennym. Zadania powinny wspierać rozwój logicznego myślenia, orientacji przestrzennej, planowania działań oraz rozumienia relacji przyczynowo-skutkowych. Organizacja zajęć technicznych i informatycznych ma sprzyjać nie tylko pracy indywidualnej, ale także rozwijaniu współpracy w parach i grupach.

Wychowanie fizyczne jest oparte na koncepcji alfabetu ruchowego, która zakłada rozwijanie czterech powiązanych obszarów: kompetencji fizycznych, motywacji i pewności siebie, wiedzy oraz zrozumienia w zakresie aktywności fizycznej i zdrowia oraz nawyków codziennego uczestnictwa w aktywności fizycznej. W ramach kompetencji fizycznych kluczowe jest rozwijanie podstawowych umiejętności ruchowych, które stanowią fundament dla opanowywania bardziej złożonych form aktywności fizycznej, podnoszenia sprawności fizycznej oraz przygotowania do regularnego podejmowania aktywności fizycznej przez całe życie.

Wychowanie fizyczne opiera się na zaspokojeniu jednej z podstawowych potrzeb dzieci, jaką jest ruch. Dla zapewnienia zdrowego rozwoju zajęcia ruchowe odbywają się każdego dnia jako element edukacji zintegrowanej. Ważną funkcję pełnią w niej zabawy ruchowe i gry zespołowe oraz ćwiczenia kształtujące nawyki utrzymania prawidłowej postawy ciała w różnych pozycjach.

Tak często, jak to możliwe, zajęcia ruchowe są realizowane w plenerze (np. w ogrodzie lub na boisku szkolnym). Wskazane jest również, aby co najmniej jedna godzina zajęć wychowania fizycznego w tygodniu odbywała się w sali gimnastycznej z dostępem do sprzętu sportowego. Ze względu na potrzeby psychomotoryczne uczniów klas I–III elementy krótkich rozgrzewek czy zabaw ruchowych wplatane są również między pozostałe zajęcia, bez ograniczenia się tylko do zajęć wychowania fizycznego.

W ramach zajęć wychowania fizycznego realizuje się treści nauczania związane z diagnozowaniem i interpretowaniem rozwoju fizycznego i sprawności fizycznej uczniów. W każdym roku szkolnym w okresie od lutego do kwietnia nauczyciel przeprowadza odpowiednie testy sprawnościowe, które obejmują:

- 1) bieg wahadłowy 10 razy po 5 metrów – służący pomiarowi zdolności szybkościowo-siłowo-koordynacyjnych;
- 2) 20-metrowy wytrzymałościowy bieg wahadłowy wykonywany według Europejskiego Testu Sprawności Fizycznej – Eurofit opracowanego przez Radę Europy – służący pomiarowi zdolności wytrzymałościowych w biegu;
- 3) podpór leżąc przodem na przedramionach (deska) – służący pomiarowi zdolności siłowo-wytrzymałościowych całego ciała;
- 4) skok w dal z miejsca – służący pomiarowi skoczności i siły.

Zwraca się uwagę na rozróżnienie pojęć diagnozowania i oceniania. Pomiary sprawności fizycznej powinny być wykorzystywane wyłącznie do wskazania mocnych i słabych stron sprawności fizycznej ucznia w celu planowania dalszego jej rozwoju.

Podczas zajęć z etyki uczniowie uczestniczą w rozmowach lub wykonują ćwiczenia, w tym interaktywne oraz oparte na przekładzie intersemiotycznym, służące ocenie i analizie intencji, działań i postaw zarówno postaci realnych, jak i bohaterów tekstów kultury.

Szkoła i nauczyciele edukacji wczesnoszkolnej podejmują działania wspierające zaangażowanie rodziców i społeczności lokalnej w proces edukacyjny, co sprzyja wzmocnieniu poczucia przynależności uczniów do wspólnoty, ich partycypacji w działaniach społecznych oraz tworzeniu spójnego, bezpiecznego i wspierającego środowiska rozwojowego. W szczególności zaleca się:

- 1) systematyczne budowanie partnerskich relacji z rodzicami, opartych na wzajemnym zaufaniu, szacunku i otwartości;
- 2) tworzenie przestrzeni do regularnej i merytorycznej komunikacji z rodzicami na temat rozwoju, potrzeb i sukcesów dziecka, a także na temat programu pracy szkoły, form i metod kształcenia i wychowania;
- 3) uwzględnianie perspektywy i wiedzy rodziców o dziecku przy planowaniu i dostosowywaniu procesu dydaktyczno-wychowawczego, szczególnie w przypadku dzieci o zróżnicowanych potrzebach edukacyjnych.

Ośrodek Rozwoju Edukacji
Aleje Ujazdowskie 28
00-478 Warszawa
tel. 22 345 37 00, fax 22 345 37 70
e-mail: sekretariat@ore.edu.pl
www.ore.edu.pl